

TOD 44.

Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

BİLDİRİ KİTABI

www.todnet.org

ORGANİZASYON SEKRETARYASI
Topkon Kongre ve Etkinlik Hizmetleri
Zühtüpaşa Mah. Rifatbey Sok. No: 24
34724 Kalamış-Kadıköy-İstanbul
Tel: 0216 330 90 20
Faks: 0216 330 90 05

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

Saygıdeğer Meslektaşlarımız,

Türk Oftalmoloji Derneği Bursa Şubesi'nin düzenleyeceği 44. Kış Sempozyumu 27-29 Ocak 2023 tarihleri arasında, Bursa Sheraton Otel Kongre Merkezi'nde yapılacaktır. Sempozyum konusu "Oftalmolojide Lazer Uygulamaları" dır.

Konusunda uzman olan davetli konuşmacılar son gelişmeleri ve deneyimlerini bizlere aktaracaktır.

Sempozyumun düzenlenmesinde ve bilimsel programın hazırlanmasında emeği geçen TOD Birim Yürütme Kurulu Üyelerine, bilgi ve deneyimlerini bizimle paylaşmayı kabul eden tüm konuşmacılara, sponsorlukları ile destek veren katılımcı firmalara, özverili ve titiz çalışmalarından dolayı Topkon firması çalışanlarına teşekkür ederiz.

Katılımınız ile 44. Kış Sempozyumu'nun bilimsel ve sosyal açıdan daha da zenginleşeceğine inanarak Şube Yönetim Kurulu olarak sizleri 27-29 Ocak 2023 tarihlerinde Bursa'ya davet ediyoruz.

Saygılarımızla,

TOD Bursa Şubesi
Yönetim Kurulu

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

KURULLAR

TOD Onursal Başkanı
Dr. Sunay Duman

TOD Genel Başkanı
Dr. Ziya Kapran

TOD Genel Sekreteri / Gelecek Dönem Genel Başkanı
Dr. Huban Atilla

TOD Genel Merkez Saymanı
Dr. O. Murat Uyar

Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Sait Eğrilmez
Dr. Banu Turgut Öztürk
Dr. Kıvanç Güngör
Dr. Emrullah Taşındı
Dr. S. Uğur Keklikçi
Dr. O. Murat Uyar
Dr. Fatih Mehmet Mutlu
Dr. Gürsel Yılmaz
Dr. Feyza Önder

TOD İnternet Sorumlusu
Dr. Kıvanç Güngör

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ BURSA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

Şube Başkanı
Dr. Tülay N. Şimşek
Şube Sekreteri
Dr. Gamze Uçan Gündüz
Şube Saymanı
Dr. Esin Söğütlü Sarı

Şube Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Mehmet Emin Aslancı
Dr. Haluk Hüseyin Gürsoy
Dr. Eyyüp Karahan
Dr. Esin Söğütlü Sarı
Dr. Tülay N. Şimşek
Dr. Gamze Uçan Gündüz
Dr. Hafize Gökben Ulutaş
Dr. Özgür Yalçınbayır
Dr. Sami Yılmaz

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

BİLİMSEL PROGRAM

27 Ocak 2023, Cuma

08.00 - 18.30	Kayıt İşlemleri	
09.15 - 09.45	Akılcı İlaç Kullanımı Oturum Başkanı: Dr. Esin Söğütü Sarı	Dr. Seher Uysal
09.45 - 10.15	Konferans Lazer'in Tanımı ve Tarihçesi Oturum Başkanı: Dr. Ahmet Tuncer Özmen	Dr. Engin Sağdılek
10.15 - 10.30	Kahve Arası ☕	
10.30 - 12.00	PANEL Tanısal Lazer Uygulamaları Oturum Başkanları: Dr. Nevbahar Tamçelik, Dr. Mehmet Baykara	
	Görme Alanında Yenilikler - Lazer Destekli Sistemler	Dr. Nevbahar Tamçelik
	OKT Güncel Durum-Gelecek	Dr. Gamze Uçan Gündüz
	Ön Segmentte OKT	Dr. Berna Akova
	Arka Segmentte OKT	Dr. Hakan Özdemir
	OKT-Anjiyografi	Dr. Filiz Afrashi
12.00 - 13.00	Öğle Yemeği 🍽️	
13.00 - 13.45	Açılış	
	TOD Bursa Şube Başkanı <i>Prof. Dr. Tülay N. Şimşek</i> TOD Genel Başkanı <i>Prof. Dr. Ziya Kapran</i> Dr. Nevzat İspir'in Anısına Konuşma ve Plaket Takdimi - <i>Dr. Sunay Duman</i>	
13.45 - 15.15	PANEL Oküler Onkolojide Lazer Uygulamaları: Vaka Temelli Değerlendirme Oturum Başkanı: Dr. Hayyam Kıratlı	Dr. Kaan Gündüz Dr. Murat Tunç Dr. Samuray Tuncer Dr. Ahmet Murat Sarıcı
15.15 - 15.30	Kahve Arası ☕	

TOD 44.

Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

BİLİMSEL PROGRAM

27 Ocak 2023, Cuma

15.30 - 17.00	PANEL Retina Hastalıklarında Lazer Uygulamaları Oturum Başkanı: Dr. Seyhan Topbaş	
	Termal Lazer (Panretinal ve Sektör Lazer Uygulamaları)	Dr. Özlem Budakoğlu
	Termal Lazer (Makuler Fokal /Grid Lazer Uygulaması)	Dr. Özgür Yalçınbayır
	Periferik Dejeneresans – Yırtık Lazer Uygulamaları	Dr. Erdem Dinç
	Eşik Altı Lazer	Dr. Cem Küçükerdönmez
	Diğer Yeni Lazer Tipleri (Pattern Lazer, Navilas)	Dr. Mümin Hocaoğlu
17.00 - 17.15	Kahve Arası ☕	
17.15 - 18.45	Serbest Bildiriler - 1 Oturum Başkanları: Dr. Hikmet Başmak, Dr. Sertaç Argun Kıvanç	
SS-01	Multifokal Kontakt Lens Kullanımının Görme Alanı Üzerine Etkisi	Dr. Neslihan Sevimli
SS-02	Keratokonus ve Kornea Nakli Sonrası Düzensiz Korneal Astigmatizması Olan Hastalarda Mini-Skleral Kontakt Lens Uygulamalarımız	Dr. Eda Nur Gönültaş Özkan
SS-03	Türk Populasyonunda Yumuşak Kontakt Lens Uygulamasında Horizontal Görülebilir İris Çapının (HVID) Önemi	Dr. Ferah Özçelik
SS-04	Pandemi Sürecinde Türkiye'de Kontakt Lens Kullanımı	Dr. Mehmet Atakan
SS-05	Kontakt Lens Kullanan Hafif ve Orta Dereceli Keratokonus Hastalarında Konjunktival Epitelyal Flep (KEF) Gelişimi ve İlişkili Faktörler	Dr. Tolga Yılmaz
SS-06	Çocuklarda Multisistemik İnflamatuvar Sendromda (MIS-C) İmpresyon Sitolojisi ile Tespit Edilen Lokal Oküler Yüzey Bulguları	Dr. Burak Ören

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

BİLİMSEL PROGRAM

27 Ocak 2023, Cuma

SS-07	Perioküler Kutanöz Leishmaniasis: 18 Hastanın Bulgularının Değerlendirilmesi	Dr. Armağan Özgür
SS-10	Ektropiyon ve Entropiyon Hastalarının Lateral Tarsal Strip Öncesi ve Sonrası Pentacam ve Dinamik Pupilometri ile Değerlendirilmesi	Dr. Nazan Acar Eser
SS-11	Korneal Dövme Uygulaması Uzun Dönem Sonuçlarımız	Dr. Derya Doğanay
SS-12	Geniş Açılı Ezotrophia Hastalarında İç Rektus Geriletme ve Botulinum Toksin A Uygulanması ile İç Rektus Geriletme ve Köprü Faden Cerrahisi Sonuçlarının Karşılaştırılması	Dr. Didem Dizdar Yiğit
SS-13	Zon 1 Prematüre Retinopatisi: Refere Bir Klinikte Tanı, Tedavi, Takip ve Anatomik Sonuçlar	Dr. Ömer Berk Bulanık
SS-15	Papilödemsiz İdiyopatik İntrakraniyal Hipertansiyonu Olan Pediatrik Hastalarda Retinal ve Koroidal Vasküler Değişikliklerin İncelenmesi	Dr. Halil İbrahim Ateşoğlu

TOD 44.

Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

BİLİMSEL PROGRAM

28 Ocak 2023, Cumartesi

08.30 - 10.00	PANEL Katarakt Cerrahisinde Lazer Uygulamaları Oturum Başkanları: Dr. Yıldırım Beyazıt Usta, Dr. Fatih Karel
	FLACS; Cihazlar ve Özellikleri <i>Dr. Semra Akkaya Turhan</i>
	Femto Katarakt Cerrahisi; Artılar Ve Eksiler <i>Dr. Fatih Karel</i>
	Kompleks Olgularda FLACS <i>Dr. Ümit Kamlı</i>
	Eşzamanlı FLACS ve Astigmat Düzeltilmesi <i>Dr. Yonca Aydın Akova</i>
	Gelecekte Lazerli Katarakt Cerrahisi <i>Dr. Bengü Ekinci Köktekir</i>
10.00 - 10.15	Kahve Arası ☕
10.15 - 11.45	PANEL Kornea Cerrahisinde Lazer Uygulamaları -Refraktif Uygulamalar- Oturum Başkanları: Dr. Hikmet Özçetin, Dr. Akif Özdamar
	Transepiteliyal PRK, Ne zaman-Nasıl? <i>Dr. Alper Ağca</i>
	Kişiyeye Özel Tedavi Yöntemleri, Topografik Korneal Düzeltme <i>Dr. Koray Budak</i>
	Wavefront Optimize ve Guided Tedavi <i>Dr. Yusuf Yıldırım</i>
	SMILE <i>Dr. Akif Özdamar</i>
11.45 - 12.45	UYDU SEMPOZYUMU - OMESİS Oturum Başkanı: Dr. Levent Karabaş
	Vitroretinal Cerrahide Zor Olgulara Yaklaşım – Olgu Sunumları <i>Dr. Peykan Türkcüoğlu</i>
	<i>Dr. Tansu Erakgün</i>
	<i>Dr. Levent Karabaş</i>
	<i>Dr. Eyyüp Karahan</i>
12.45 - 13.45	Öğle Yemeği 🍴

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

BİLİMSEL PROGRAM

28 Ocak 2023, Cumartesi

13.45 - 15.15	PANEL Glokom Tedavisinde Hangi Lazer, Hangi Hasta? Oturum Başkanları: Dr. Ilgaz Yalvaç, Dr. Ahmet Özer	
	Açık Açılı Glokomda Lazer Uygulamaları	Dr. Tülay Şimşek
	Kapalı Açılı Glokomda Lazer Uygulamaları	Dr. Mehmet Talay Köylü
	Lazer Siklodestrüktif İşlemler	Dr. Oya Tekeli
	Glokom Tedavisinde Diğer Lazer Uygulamaları	Dr. Mehmet Yakın
15.15 - 15.30	Kahve Arası ☕	
15.30 - 17.00	PANEL Pediyatrik Oftalmolojide Lazer Uygulamaları Oturum Başkanları: Dr. Öner Gelişken, Dr. Haluk Hüseyin Gürsoy	
	ROP'ta Lazer	Dr. Meral Yıldız
	ROP'ta Anjiyografinin Yeri	Dr. Aslı Değer Vural
	FEVR Hastalığında Lazer	Dr. Sezin Akça Bayar
	COATS Hastalığında Lazer	Dr. Taylan Öztürk
17.00 - 17.15	Kahve Arası ☕	
17.15 - 18.45	Serbest Bildiriler - 2 Oturum Başkanları: Dr. Ahmet Özer, Dr. Fatih Özcura	
SS-16	Refrakter Glokom Olgularında Trans-Skleral Diod Lazer Siklodestrüksiyon Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi	Dr. Mine Esen Barış
SS-17	İleri Evre ve Dirençli Glokom Olgularında Transskleral Diod Lazer Siklofotokoagülasyon Tedavisi	Dr. Bekir Ayyıldız
SS-18	Trabekülektomi Sonrası Fonksiyonel Filtran Blebi olan Hastalarda Kuru Göz Hastalığı	Dr. İbrahim Uzar
SS-19	Psödoeksfolyasyon Glokomunda Katarakt Cerrahisi Sonrası Schlemm Kanalının Değerlendirilmesi: Ön Segment Optik Koherens Tomografi Çalışması	Dr. İhsan Çakır

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

BİLİMSEL PROGRAM

28 Ocak 2023, Cumartesi

SS-20	Psödoeksfoliasyon Sendromu ve Psödoeksfoliasyon Glokomu Olan Hastalarda Nötrofil-Lenfosit Oranı, Trombosit-Lenfosit Oranı ve Sistemik İmmün-Inflamatuvar İndeks Düzeylerinin Değerlendirilmesi	Dr. Nejla Tükenmez Dikmen
SS-21	Psödoeksfoliasyonlu Katarakt Olgularında Schlemm Kanalının Değerlendirilmesi	Dr. Okşan Alpoğan
SS-22	Psödoeksfoliasyon Sendromunda Pupiller Fonksiyonlar Nasıl Etkileniyor?	Dr. Gamze Yıldırım Biçer
SS-23	Üçüncü Basamak Sağlık Merkezinde Oküler Travmaya Bağlı Göz İçi Basıncı Yüksekliklerinin Tanı ve Tedavi Sürecinin Değerlendirilmesi: 1990-2020 yılları arası 30 yıllık analiz	Dr. Umay Güvenç
SS-24	β3 Adrenerjik Agonistlerin Ön Segment Parametreleri ve Göz İçi Basıncı Üzerine Etkileri	Dr. Burcu Yücekul
SS-25	Primer Açık Açılı Glokomda Makula Segmentasyon Analizi ile Görme Alanı İlişkisi	Dr. Serdar Bayraktar
SS-26	Penetran Keratoplastili Gözlerde Göz İçi Basıncı ve Kornea Biyomekaniğinin Üç Farklı Tonometreyle Değerlendirilmesi	Dr. Büşra Dilara Yıldırım Erdal
SS-27	Normotansif Glokomlu Olgularda Peripapiller Mikrovasküler Değişikliklerin Değerlendirilmesi	Dr. Mehmet Emin Dursun
SS-28	Normotansif Glokom ve Nonarteritik Anterior İskemik Optik Nöropatide Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Patern ERG ve Görme Alanının Ayırt Ediciliği ve Tanısal Değeri	Dr. Mine Kuru Toprak
SS-29	Glokom Hastalarında Hayat Kalitesinin Değerlendirilmesi	Dr. Fatma Merve Bektaş
SS-30	Bipolar Bozukluk Tanılı Hastalarda Peripapiller Koroid Kalınlığı ve Retinal Sinir Lifi Tabakasının Değerlendirilmesi	Dr. Işıl Merve Torun

TOD 44.

Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

BİLİMSEL PROGRAM

29 Ocak 2023, Pazar

08.00 - 09.00	Serbest Bildiriler - 3 Oturum Başkanları: Dr. Eyyüp Karahan, Dr. Esin Söğütlü Sarı	
SS-31	Üveitli Gözlerde Optik Disk Drusen Varlığının Değerlendirilmesi	Dr. Pınar Kaya
SS-32	Retinitis Pigmentosa Olgularında Eşik Altı 577 Nm Sarı Lazer Fotokoagülasyon Tedavisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi	Dr. Mevlüt Yılmaz
SS-33	Diyabetik Makula Ödemi Hastalarında Fakoemülsifikasyon Cerrahisi: İntravitreal Anti-VEGF Tedavisi Ameliyattan Önce mi Yoksa Ameliyatla Eş Zamanlı mı Uygulanmalı?	Dr. Mehmed Uğur Işık
SS-34	Lamellar Delikle İlişkili Epiretinal Proliferasyonu (LHEP) Olan Lamellar Makula Deliklerinin (LMD) İlave Konvansiyonel Ekstrafoveal Epiretinal Membranı (ERM) Olanları ile Olmayanlarının İşlevsel ve Morfolojik Özelliklerinin Karşılaştırılması	Dr. Eren Ekici
SS-35	İntravitreal Antivasküler Endotelial Büyüme Faktörü Sonrası Endoftalmi Gelişiminde Tamamlanmamış Arka Vitreus Dekolmanının Rolü	Dr. Durgül Açıkan
SS-37	Zon 3 Açık Glob Yaralanmalarında Klinik ve Prognostik Faktörler	Dr. Halil İbrahim Sönmezoğlu
SS-38	Sağlık Kuruluna Başvuran Çocukların Göz Hastalıkları Engeli Açısından Değerlendirilmesi	Dr. Sibel Zırtıloğlu
SS-39	Göz Kapağı Yaralanmalarında Demografik, Etiyolojik ve Klinik Özellikler	Dr. Emine Doğan

TOD 44.

Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

BİLİMSEL PROGRAM

29 Ocak 2023, Pazar

09.00 - 10.30	PANEL Oküloplastik Cerrahide Lazerler ve Güncel Tercihler Oturum Başkanları: Dr. Sait Erda, Dr. Bülent Yazıcı	
	Lakrimal Cerrahide Lazerlerin Kullanım	Dr. Can Öztürker
	Trikiyazis ve Distikiyazis: Tedavi Seçimi ve Lazer Epilasyon Tekniği	Dr. Cem Evereklioglu
	İşlevsel ve Estetik Gözkapağı Cerrahisinde Lazer İşlemleri	Dr. Emel Başar
	Okülofasyal Cilt Gençleştirmede Lazerler ve Güncel Tercihler	Dr. Altuğ Çetinkaya
10.30 - 10.45	Kahve Arası ☕	
10.45 - 12.15	PANEL Kornea Cerrahisinde Lazer Uygulamaları -Terapötik Uygulamalar- Oturum Başkanları: Dr. Osman Şevki Arslan, Dr. Nilgün Yıldırım	
	PTK Uygulamaları	Dr. Cüneyt Özmen
	Keratokonusta Topografi Destekli Lazerle Kombine Crosslinking Uygulamaları	Dr. Koray Gümüş
	Lazer Destekli Korneal Halka Uygulamaları	Dr. Şenay Aşık Nacaroğlu
	Lazer Yardımlı Keratoplastiler	Dr. Osman Şevki Arslan
12.15 - 12.30	Kahve Arası ☕	
12.30 - 13.30	Şaşılık Birimi Toplantısı Oturum Başkanı: Dr. Hikmet Başmak	
	Ambliyopi Tedavisine Yanıt Vermeyen Olgu?	Dr. Hümeysra Yıldırım
	Travmatik CN 6. Sinir Palsi+Orbita Fibrozisi Olgusu Tip I Duane Sendromu Yaklaşımım	Dr. Serpil Akar
	Parsiyel 3. Sinir Paralizisine Yaklaşımım	Dr. Aslı İnal
	Travmatik Vertikal Kayma Olgusu	Dr. Burçin Çakır
	Duane Sendromu Tip II Olgusu Strabismus Fixus Konjenital 6. Kranial Sinir Agenezisi	Dr. Leyla Niyaz
	Rezidüel Ezotropeya ve Diplopi	Dr. Nigar Rüstemli
13.30 - 14.00	Kapanış	

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-01

Multifokal Kontakt Lens Kullanımının Görme Alanı Üzerine Etkisi

Neslihan Sevimli

Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Görme alanı (GA) testi yapılırken yakın düzeltme için multifokal kontakt lens (MKL) kullanımının etkinlik ve güvenilirliğini araştırmak

YÖNTEM:Çalışmaya yakın gözlük almak için polikliniğe başvuran 40 yaşın üzerinde, uzak ve yakın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EDGK) 20/20'nin üstünde, göz içi basıncı (GİB) 20 mmHg'nın altında, astigmatizma (ast) $\pm 0,75$ diyoptrinin (D) altında olanlar ve görme alanını (GA) etkileyebilecek sistemik ya da oküler hastalığı olmayanlar dahil edildi. Uygulama kılavuzuna uygun olan MKL diyoptrisi (Acuvue Oasys, Johnson & Johnson) belirlendi. MKL takılmadan önce ve takıldıktan 15 dakika sonra her iki göz için uzak ve yakın EDGK bulundu, otorefraktometre, GİB ve santral kornea kalınlığı (SKK) ölçüldü. Progresif gözlükle ve MKL ile Humphrey alan analizi (HFA, Carl Zeiss Meditec, Dublin, CA) (SAP, 30/2 SITA fast) yapıldı (fig 1 ve 2); GA zamanı, güvenlik indeksleri (fiksasyon kaybı (FK), yanlış pozitif (YP), yanlış negatif (YN)), ortalama sapma (MD) ve patern standart sapma (PSD) kaydedildi ve sonuçlar her iki grupta karşılaştırıldı. Normal dağılan değerler için paired sample T-test, normal dağılmayanlar için Wilcoxon testi uygulandı. $P \leq 0,05$ 'in altında olanlar anlamlı kabul edildi

BULGULAR:Yaşları 42 ile 59 arasında değişen (ort. 50.6 ± 4.60 yıl) 15 hastanın (9 kadın, 6 erkek) 30 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların uzak ve yakın EDGK, MKL ve gözlük için 20/20 üzerinde idi. Gözlük ile ortalama yakın düzeltme +1,88 D iken 9 hastaya yüksek, 3 hastaya orta ve 3 hastaya düşük ekleme MKL takıldı. Hastaların MKL öncesi ve sonrası ortalama ast, GİB, SKK değerleri arasında ve progresif gözlük ve MKL ile yapılan GA'larında GA zamanı, YP, YN ve PSD değerleri arasında anlamlı fark vardı ($p \leq 0,05$). MD değerleri arasında anlamlı fark bulunamadı ($p \geq 0,05$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:MKL kullanımı ile 30/2 GA'da güvenlik indekslerinde ve PSD'de iyileşme görüldü. GA testi yapılırken hastaya gözlük yerine uygun düzeltmeli MKL takılması, zaman tasarrufu sağlayan daha güvenli bir yol olabilir

Anahtar Kelimeler: multifokal kontakt lens, görme alanı, güvenlik indeksi, presbiyopi

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-02

Keratokonus ve Kornea Nakli Sonrası Düzensiz Korneal Astigmatizması Olan Hastalarda Mini-Skleral Kontakt Lens Uygulamalarımız

Eda Nur Gönültaş Özkan, Gamze Dereli Can
Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

GİRİŞ VE **AMAÇ:**Keratokonus ve düzensiz korneal astigmatizması olan hastalarda mini-skleral kontakt lens (MSKL) uygulama sonuçlarımızı göstermek
YÖNTEM:Kliniğimizde son 1 yıl içinde skleral lens uygulaması yapılan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Genel demografik veriler, hastalık tanısı, keratokonus evresi, kon lokasyonu, korneal çapraz bağlama (KÇB) yapıldı ise süresi, düzeltilmemiş görme keskinliği (DGK), gözlükle düzeltilmiş görme keskinliği (G-DGK), manifest refraksiyon sferik eşdeğeri (SE), MSKL ile düzeltilmiş görme keskinliği (MSKL-GK), lens parametreleri, hareketi, konforu ve etek düzeltme gerekliliği değerlendirildi.
BULGULAR:Değerlendirmeye 19 kadın (%50), 19 erkek (%50) 38 hastanın 50 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 33.3 ± 11.2 (17-61) yıl idi. Keratokonus nedeniyle lens uygulanan 46 göz (%92), keratoplasti sonrası yüksek ve düzensiz korneal astigmatizmaya bağlı lens uygulanan 4 göz (%8) mevcuttu. Keratokonus nedeniyle takip edilen hastalardan 29 göze (%63) KÇB uygulanmıştı. Ortalama KÇB sonrası takip süresi 26.0 ± 19.9 aydı. Hastaların ortalama DGK 1.1 ± 0.5 logMAR, ortalama G-DGK 0.7 ± 0.4 logMAR ve ortalama SE -4.4 ± 3.2 D bulundu. Ortalama MSKL-GK 0.4 ± 0.3 logMAR bulundu ($p < 0.001$). Uygulanan MSKL ortalama temel eğri değeri 7.8 ± 0.3 mm, ortalama vault değeri 395.5 ± 30.9 μ m, ortalama tüm çap değeri 16.0 ± 1.6 mm olarak bulundu. Lens uygulamadan 1 saat sonra yapılan değerlendirmede tüm hastalarda lens hareketi yeterli iken, 7 gözde (%14) batma-yanma hissi mevcuttu. Toplam 5 gözde (%10) etek sıkılaştırma yapılması gerekti. Hastaların sadece 1 tanesi (%2.6) lens konforsuzluğu nedeniyle kullanımı reddetti.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Gözlükle görsel rehabilitasyonu yeterli seviyede elde edilemeyen keratokonus hastalarında ve kornea nakli sonrası düzensiz yüksek astigmatizması olan hastalarda MSKL belirgin bir görme kazancı sağlamak ve konforlu kullanıma olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Astigmatizma, Keratokonus, Korneal topografi, Mini-skleral kontakt lens

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-03

Türk Populasyonunda Yumuşak Kontakt Lens uygulamasında Horizontal Görülebilir İris Çapının (HVID) Önemi

Ferah Özçelik, Tolga Yılmaz

Beyoğlu göz eğitim ve araştırma hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Kontakt lens (KL) polikliniğimizde takipli hastaların horizontal görülebilir iris çapı (HVID) ve keratometrelerini (K) inceleyerek toplumumuzdaki yaklaşık normatif değerlerini elde etmek ve HVID'nin uygun kontakt lens seçimindeki önemini vurgulamak

YÖNTEM:Bu kesitsel çalışmaya 168 hastanın 336 gözü dahil edildi. 0,75 D üstünde astigmatı olanlar çalışmaya alınmadı. Hastaların tam oftalmolojik muayenesi yapıldı; Sirius kornea topografi (Costruzione Strumenti Oftalmici, Florence, Italy) cihazıyla elde edilen HVID ve K değerleri kaydedildi. HVID ölçümlerine göre hastalar iki gruba ayrıldı. 11.85 mm ve altı olanlar 1. Grup, 11.85 üzeri olanlar ikinci grup olarak belirlendi. Tüm hastalara Acuvue (senofilcon A) 8.40, B&L ultra (samfilcon) 8.50, Airoptiks (lotrafilconB) 8.60, Acuvue (senofilcon A) 8.80, B&L purevision 2HD (balafilcon A) 8.60, Biofinity (comfilcon A) 8.60 KL uygulandı.

BULGULAR:Hastaların ortalama yaşı 24.12 ± 7.76 (15-47) olup 96'ı kadın, 72'si erkekti. Ortalama horizontal kornea çapı 11.93 ± 0.41 mm (11.14-13.27) idi. HVID, erkeklerde (12.04 ± 0.3 mm) kadınlara (11.8 ± 0.4 mm) göre istatistiksel anlamlı şekilde daha geniş bulundu ($p=0.02$). Hastaların ortalama K düz aksta (K1) 43.51 ± 2.04 D (33.9-49.1), dik aksta (K2) 44.29 ± 2.07 D (35.45-48.75) idi. K1 değeri kadınlarda 43.7 ± 1.9 , erkeklerde 43.2 ± 2.2 D; K2 değeri kadınlarda 44.6 ± 2.0 , erkeklerde 43.7 ± 2.0 D idi (K1 kıyaslamada $p=0.02$ ve K2 kıyaslamada $p<0.001$). Soft lens uygulamalarında 1. grup hastalara Acuvue (senofilcon A) 8.40, B&L ultra (samfilcon) 8.50, Airoptiks (lotrafilconB) 8.60; 2. gruba da Acuvue (senofilcon A) 8.80, B&L purevision 2HD (balafilcon A) 8.60, Biofinity (comfilcon A) 8.60 dizaynının uygun olduğunu gözlemledik. Bu uygulamalarda vizyon artışı ve hasta memnuniyet anketinde kullanım konforu sağlanmıştı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:KLkullanan Türk populasyonunda HVID, erkeklerde kadınlara göre daha geniştir.KL seçiminde K dğerleri ile HVID göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yumuşak Kontakt Lens, Türk Populasyonu, Horizontal Görülebilir İris Çapı, Keratometri

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-04

Pandemi sürecinde Türkiye'de kontakt lens kullanımı

Mehmet Atakan¹, Tuğba Genççağ Atakan²

¹Medicana Kadıköy Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Ülkemizde Covid Pandemisi sırasında kontakt lens kullanımındaki davranış değişikliklerini analiz etmek ve araştırmak

YÖNTEM:Kontakt lens kullanıcılarına, lens kullanım geçmişi, süresi, pandemi ile meydana gelen değişiklikler, bu değişikliklerin nedenleri hakkında sorular içeren çevrimiçi bir anket tasarlanmış ve sorulmuştur.

BULGULAR:Çalışmaya 737 kontakt lens kullanıcısı katıldı. Yaş ortalaması 27,4(±9,3) yılı. Katılımcıların %46'sı kadındı. Ortalama kontakt lens kullanım süresi 27 aydı ve lens kullanımının ana nedeni refraktif amaçlıydı (%68).

Katılımcıların büyük çoğunluğu %88,6 oranı ile aylık kontakt lens kullanmayı tercih ediyorlardı. Her gün lens takan kullanıcılar, pandemi öncesi %57 ile en büyük kullanıcı grubunu oluştururken bu oran, pandemi ile çarpıcı bir şekilde %38,5'e düştü.Yine günde 10 saatten fazla lens kullananların oranı pandemi ile azalırken 0-3 saat kullananların oranı artmıştı.

Pandemi sırasında katılımcıların yaklaşık %38'i lens kullanmayı azalttı ya da tamamen bıraktı ancak %33.4 ü lens kullanımını artırdı. Kontakt lens kullanımının artmasının en sık nedeni maskeden dolayı buğulanma nedeniyle gözlükten kaçınmak iken, kullanımının azalmasının en sık nedeni pandemi sürecinde evde kalmaktı. Pandemi öncesinde kontakt lenslerle ilgili bilgi edinme kaynağı olarak internet %12 oranındayken pandemiyle birlikte bu %22'ye yükseldi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pandemi bizi kontakt lens kullanım tutumları da dahil olmak üzere birçok yönden etkilemektedir. Kontakt lens kullanımındaki hem azalmaya hem de artışa verilen cevaplar, pandemi sürecinde kişisel algılarımızın ve davranış kalıplarımızın ne kadar farklı olduğunun ve bilimsel veriler ışığında yeniden değerlendirilmesi gerektiğinin bir göstergesi olmuştur. Covid-19 ile ilgili güncel verilerin varlığında kontakt lens kullanımına ilişkin bilgilerin düzenli olarak halka sunulmasında yarar olacaktır.

Anahtar Kelimeler: kontakt lens, koronavirüs,kovid19, pandemi,

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-05

Kontakt Lens Kullanan Hafif ve Orta Dereceli Keratokonus Hastalarında Konjunktival Epitelyal Flep (KEF) Gelişimi ve İlişkili Faktörler

Tolga Yılmaz, Ferah Özçelik

S.B.İstanbul Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus(KCN) tanısıyla silikon hidrojel kontakt lens(SIHKL)kullanan hastalarda konjunktival epitelyal flep(KEF)oluşum süresini tespit etmek ve gelişen KEF ile kuru göz ilişkisini saptamak.Ayrıca KEF gelişen hastalarda kullanılan SIHKL modalitesini,kenar tasarımını,su içeriğini ve uygulama şeklini(flat-steep)belirlemek
YÖNTEM:Beyoğlu Göz Hastanesi kontakt lens biriminde Ocak 2018- Mart 2022 arasında SIHKL verillip takip edilen 127 hafif-orta dereceli KCN hastalarının dosyaları geriye dönük tarandı.Kullanılan SIHKL tiplerine göre hastalar 5 gruba ayrıldı.A 56 göz Airoptiks (lotrafilconB),B 42 göz Biofinity (comfilcon), C 60 göz Acuvue oasys (senofilconA),D 52 göz PurevisionHD (balafilcon) ve E grubu 44 göz B&L ultra(samfilcon) olarak belirlendi.Kullanılan lensin süresi ve uygun lens ile alınan en iyi görme keskinliği not edildi.Kuru göz ve KEF tespiti için Flourescein ile Breakup- time bakılmıştı, kornea ve konjoktiva boyanması incelenmişti.KEF varlığı ve lensin bırakılmasından sonra KEF kaybolma süresine bakıldı
BULGULAR:Hastalar 2 yıldan daha fazla SIHKL kullanıyordu. Kornea boyanması 127 hastanın 132 gözünde ve 56 hastada bilateral diğerlerinde tek gözde görüldü.KEF gelişimi C grubunda 4 hasta 7 gözde,D grubunda 1 hasta1 gözde ve B grubunda 1 hasta 1 gözde izlendi.3 hastada bilateral,diğer gruplarda tek gözde görüldü.KEF 7 gözde sup-temporal,2 gözde inf-temporal gözlemlendi ve nasal kadranda herhangi bir flep izine rastlanmadı. KEF ortalama 1.2 mm uzunluğunda ve 0.2 mm genişliğinde ve limbusa 1.5 mm uzaklıkta yerleşimdeydi. Çalışmamızda 9 KEF görülen hastanın 6 sında 1.haftada,3 ünde lens bırakıldıktan 1günsonratamamengerilemişti.Lens modulusunun ve uygulamasının mekanikolarak etkilediğini gözlemledik
TARTIŞMA VE SONUÇ:KCN ta dik kornea nedeniyle SIHKL uygulaması sıkı olabilmektedir. Bunun daha yüksek KEF prevalansı ile sonuçlanabileceğini düşünüyoruz. KCN ta base curve değerleri daha yüksek (flat), kenar dizaynı yuvarlak, modulusu düşük SIHKL kullanılması KEF olasılığını azaltabilecektir

Anahtar Kelimeler: Konjoktiva, Silikon Hidrojel Kontakt Lens, Konjunktival Epitelyal Flep

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-06

Çocuklarda Multisistemik İnflamatuar Sendromda (MIS-C) İmpresyon Sitolojisi ile Tespit Edilen Lokal Oküler Yüzey Bulguları

Burak Ören¹, Gözde Aksoy Aydemir¹, Emre Aydemir¹, Hatice Uygun², Bilge Aydın Türk³

¹Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adıyaman

²Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adıyaman

³Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Patoloji Ana Bilim Dalı, Adıyaman

GİRİŞ VE AMAÇ:Çocuklarda Multisistemik İnflamatuar Sendromda (MIS-C) göz semptomlarını değerlendirmek ve gözyaşı salgısını objektif olarak ölçmek.

YÖNTEM:Bu prospektif kesitsel çalışmaya MIS-C'li 24 hasta ve 27 sağlıklı kontrol dahil edildi. Tüm katılımcılara konjonktival impresyon sitolojisi (KIS), Schirmer testi, gözyaşı kırılma zamanı (GKZ) ve kornea boyama skorları uygulandı.

BULGULAR:İki grup arasında cinsiyet ve yaş ortalamasına göre anlamlı bir fark olmadığı belirlendi (sırasıyla $P = 0.182$ ve $P = 0.256$). Konjonktival impresyon sitolojisi sonuçlarına göre MIS-C hastalarında tanı anında kontrol grubu ile karşılaştırıldığında goblet hücreleri azalmış, lenfositler ve nötrofiller artmıştı (tümü için $P < 0.05$). Schirmer testi ve GKZ sonuçları MIS-C grubunda anlamlı olarak düşüktü ($P = 0.02$, $P = 0.01$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu sonuçlarla oküler yüzey bulguları normalde sağlıklı olan hastalarda MIS-C tanısı aldıktan sonra inflammatuar oküler bulguların ortaya çıkabileceğini öne sürdük.

Anahtar Kelimeler: Multisistemik İnflamatuar Sendrom, Kuru göz, İmpresyon sitolojisi, Schirmer testi

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-07

Perioküler kutanöz leishmaniasis: 18 hastanın bulgularının değerlendirilmesi

Armağan Özgür

Şanlıurfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ:Kutanöz leishmaniasis (KL), ciltte eritemli bir papülün yavaş bir şekilde büyüyerek merkezinde sıkıca yapışık kabukla kaplı ülser bulunan nodül veya plağa dönüştüğü ve bu plağın zamanla yerinde atrofik skar bırakarak iyileştiği parazitler bir hastalıktır. Çalışmanın amacı, kliniğimizde Perioküler KL tanısı konulan hastaların oküler ve demografik özelliklerini değerlendirmek, ayrıca hastalığın tanı ve tedavi yöntemlerini incelemektir. **YÖNTEM:**Bu retrospektif çalışmada, 2018–2021 tarihleri arasında dermatoloji bölümünde göz kapağı tutulumlu KL tanısı konulan ve göz hastalıkları bölümüne refere edilen 18 hasta çalışmaya dahil edildi. KL tanısı lezyonlardan alınan örneklerden amastigotların görülmesi ile konuldu. Hastaların yaşı ve cinsiyeti, lezyonları sayısı, konumu, büyüklüğü ve süresi kaydedildi. Bütün hastaların ayrıntılı oküler muayeneleri aldığı tedaviler not edildi. **BULGULAR:**Hastaların 10(%55)'u erkek, 8(%45) 'i kadın idi. Hastaların ortalama yaşı 10.4 ± 5.24 yıl idi. Dokuz hastada(%50) alt göz kapağı, 7(%39) hastada üst göz kapağı, ve 2(%11) hastada lateral kantus bölgesi tutulumu mevcuttu. On bir (%62) hastada plak lezyon, 4(%22) hastada ülser ve 3(%16) hastada papüler lezyon saptandı. Klinik olarak 4(%22) hastada şalazyon benzeri lezyon, 2(%11) hastada egzema benzeri lezyon, 1(%5.5) hastada lupus vulgaris benzeri lezyon, 1(%5.5) hastada sarkoidoz benzeri lezyon ve 1(%5.5) hastada corn cutaneum benzeri lezyon saptandı. Ortalama lezyon süresi 5.2 ± 2.4 ay idi. Bütün hastalar sistemik meglumin antimonate ile tedavi edildi. Bir hastada kapak kenarı tutulumuna bağlı konjonktival hiperemi ve korneal punktat epitelyopati izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Perioküler KL hastaları ilk olarak göz hastalıkları bölümüne başvurabilmekte, bu hastaların bulguları şalazyon, egzema gibi hastalıklarla karışabilmektedir. KL' de göz kapağı tutulumu olabileceği akılda tutulmalı ve olası oküler komplikasyonların önüne geçmek için bu olguların oftalmolojik muayeneleri yapılmalı ve erken dönemde tedaviye başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Perioküler kutanöz Leishmaniasis, şalazyon, oküler enfeksiyonlar

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-10

Ektropiyon ve Entropiyon Hastalarının Lateral Tarsal Strip Öncesi ve Sonrası Pentacam ve Dinamik Pupilometri ile Değerlendirilmesi

Nazan Acar Eser, Kübra Serbest Ceylanoglu
SBÜ, Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Alt göz kapağı gevşekliğine ikincil gelişen entropiyon ve ektropiyon bozukluklarının ve bunların düzeltilmesi amacıyla yapılan lateral tarsal strip (LTS) ameliyatının statik ve dinamik pupilometri üzerindeki etkilerini göstermek.
YÖNTEM:Oküloplastik Cerrahi Birimi'ne entropiyon ve ektropiyon nedeniyle Ekim 2021 ve Ekim 2022 arasında başvuran 30 hastanın 30 gözü ve benzer yaş grubundaki 30 kontrolün 30 gözü prospektif olarak değerlendirildi. Çalışmaya yalnızca LTS yapılan hastalar dahil edildi. Hastaların değerlendirilmesi cerrahi öncesi ve sonrası 1. haftada yapıldı. Statik ve dinamik pupil yanıtları otomatik, kantitatif Pupillometri cihazı (MonPackOne, Vision Monitor System, Metrovision, Fransa) kullanılarak değerlendirildi. Statik pupillometri ölçümlerinden skotopik, mezopik, düşük fotopik ve yüksek fotopik pupil çapları (PÇ) ölçüldü. Dinamik pupillometri ölçümlerinden ise dinlenme çapı, pupil kontraksiyon ve dilatasyonunun amplitüdü, latansı, süresi ve hızları kaydedildi. Önkamara derinliği (ÖKD) ve açısı (ÖKA) ölçümleri ise optik biyometri ile hasta grubunda kaydedildi.
BULGULAR:Ameliyat öncesi hastaların ölçümleri kontrol grubu ile karşılaştırıldığında statik parametrelerden yüksek fotopik PÇ; dinamik parametrelerden ise dilatasyon hızı ve dinlenme çapı kontrol grubunda istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu ($p=0.003$, $p=0.001$, $p=0.001$ sırasıyla). Ameliyat sonrası sonuçlar incelendiğinde ise pupil kontraksiyon latansı daha kısa, dinlenme çapı ise daha geniş olarak değerlendirildi ($p=0.003$, $p=0.001$ sırasıyla). Cerrahi sonrası biyometri ölçümleri ÖKD ve ÖKA anlamlı olarak azaldığını gösterdi ($p=0.04$, $p=0.001$ sırasıyla).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma, alt kapak bozukluklarının dinamik ve statik pupillometri parametrelerini etkilediğini göstermiştir. Ek olarak ameliyat sonrası dönemde ÖKD ve ÖKA'nın birinci hafta sonunda daha az olduğu görülmüştür. Buradan yola çıkarak LTS sonrası açılı kapanması risk faktörü olan hastalar cerrahi sonrası erken dönemde yakından izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Entropiyon, Ektropiyon, Kantitatif Pupilometri, Pupil, Ön kamara

SS-11

Korneal dövme uygulaması uzun dönem sonuçlarımız

Derya Doğanay¹, Selim Doğanay², Cem Çankaya³

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, Bursa

²Uludağ Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bursa

³İnönü Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Malatya

GİRİŞ VE AMAÇ:Kornea opasifikasyonu veya konjenital heterokromisi olan olgularda estetik amaçlı korneal dövme uygulamasının uzun dönem sonuçlarını değerlendirmek. **YÖNTEM:**Çalışmaya 21 hastanın 21 (11 sağ 10 sol) gözü dahil edildi. Olguların 7'si kadın, 14'ü erkek idi. 16 olguya stromal iğneleme, 4 olguya femtosaniye lazer yardımlı kornea dövme, bir olguya femtosaniye lazer yardımlı kornea dövme ve stromal iğneleme (kombine işlem) ile kornea dövmesi yapıldı. Kornea dövmesi işleminde, olguların diğer sağlam olan gözlerinin rengine en yakın FDA onaylı dövme boya kullanıldı. 21 olgunun 17 si absölu göz olup 4 göz gören göz dü. 6 gözde merkezi 3mm lik korneal alana siyah renk boya kullanılarak pupilla taklit edildi. Olgulara işlem sonrası 4 gün bandaj kontakt lens uygulaması yapıldı. Ameliyat sonrası ilk gün ve son kontrolde hasta memnuniyeti bir skorlama kullanılarak değerlendirildi. Skorlamada; çok memnun (4), memnun (3), orta derecede memnun (2), memnun değil (1) olarak alındı. **BULGULAR:**Hastalar 11-80 yaş aralığındaydı. Hastaların ortalama memnuniyet skoru ameliyat sonrası birinci günde 4 ve son vizitte 3,61 idi. Ameliyat sırasında ve sonrasında herhangi bir komplikasyon gelişmedi. 3 gözde 2 yılın sonunda minimal boyada solukluk izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Görme fonksiyonunu değişik nedenlerle kaybetmiş kornea opasitesi olan gözlerde estetik kaygı hastalar açısından her yaş grubu için önemli bir problemdir. Bununla beraber hastaların büyük bir bölümünde kozmetik lens kullanımında zorluklar diğer taraftan gözün alınması ile ilgili kaygılar lens kullanımını ve protez uygulamalarını sınırlamaktadır. Kornea dövmesi uygulaması absölu gözlerde olgularımızda olduğu gibi hastayı estetik açıdan memnun eden bir uygulama olduğunu düşünmekteyiz. Bununla beraber korneal dövmenin absölu gözler dışında değişik derecede görmesi olan konjenital heterokromi, penetran keratoplasti sonrası periferde olan skar dokusuna bağlı estetik problemlerin çözümünde seçilmiş olgularda kullanılabilecek bir yöntem olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: korneal opasite, korneal dövme, heterokromi

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-12

Geniş Açılı Ezotrophia Hastalarında İç Rektus Geriletme Ve Botulinum Toksin A Uygulanması ile İç Rektus Geriletme Ve Köprü Faden Cerrahisi Sonuçlarının Karşılaştırılması

Didem Dizdar Yiğit¹, Alev Koçkar², Ceren Gürez¹, Aslı İnal¹, Tolga Yılmaz¹, Zahid Hüseyinhan¹, Birsen Gökyiğit³

¹Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Şaşılık Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Yeni Yüzyıl Üniversitesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Hastanemiz şaşılık biriminde takip edilen geniş açılı ezotrophia hastalarında iç rektus geriletme ve Botulinum toksin A (botoks) uygulanması ile iç rektus geriletme ve köprü Faden cerrahisi sonuçlarının kıyaslanması
YÖNTEM:Hastanemiz göz polikliniğine başvuran ve 2018-2021 yılları arasında şaşılık biriminde cerrahi tedavileri yapılan geniş açılı ezotrophia olan hastaların dosyaları geriye dönük olarak tarandı. Çalışmaya her iki iç rektus(İR) geriletme ve botoks birlikteliği ve her iki iç rektus(İR) geriletme ve köprü Faden cerrahisi uygulanan olgular dahil edilirken, eksistemik veya oküler hastalıkları bulunan, daha önce cerrahi geçirmiş, rezeksiyon operasyonu yapılan veya tek gözü opere edilen olgular çalışma dışı bırakıldı. Olguların cerrahi müdahale öncesi ve sonrası 1., 3., 6. ve 12. ayda uzak ve yakın kayma miktarları (prizma örtme testi veya Krimsky) ölçüldü. Cerrahi başarı 10 prizma dioptri (PD) ve altındaki kayma dereceleri olarak tanımlandı.
BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 34 hastanın 18'i kız, 16'sı erkek, yaş ortalaması 45,56±22,82 (min-max: 8-101) aydı. İR geriletme ve botoks yapılan grupta (n=16) (Grup 1) ortalama başvuru yaşı 36,86±24,69 ay iken, İR geriletme ve Faden yapılan grupta (n=18) (Grup 2) 54,27±20,95 ay idi. Operasyon öncesi yakın ve uzak kayma açıları Grup 1'de sırasıyla 47,69±10,18 ve 41,25±9,07 PD iken, Grup 2'de 47,50±11,66 ve 42,28±11,40 PD olarak ölçüldü. Ortalama cerrahi yaşı Grup 1'de 51,68±24,13 ay iken, Grup 2'de 72,62±12,66 aydı. Son kontrolde başarı oranı Grup 1'de %87 (n=14) iken, Grup 2'de %78 olarak tespit edildi (n=14) (p>0,05). Toplamda 13 hastaya ek olarak alt oblik dezensersiyonu yapıldığı, botoks yapılan grupta iki hastada geçici ptozis ve iki hastada ekzotrophia geliştiği kaydedildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Geniş açılı ezotrophia hastalarında deneyim ve eldeki imkanlara göre her iki İR geriletme beraberinde botoks enjeksiyonu veya Faden cerrahisi tercih edilebilir. Bu teknikler ile elde edilen sonuçlar istatistiksel olarak benzer bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ezotrophia, İç Rektus Geriletme, Botulinum Toksin A, Faden

TOD 44.

Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-13

Zon 1 Prematüre Retinopatisi: Refere bir klinikte tanı, tedavi, takip ve anatomik sonuçlar

Ömer Berk Bulanık, Murat Günay

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Trabzon

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde Zon 1 prematüre retinopatisi (ROP) tanılı olguların klinik özellikleri ve tedavi ve takip sonrası klinik bulgularını değerlendirmek

YÖNTEM:Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları kliniğinde Ocak 2017 – Ocak 2022 arasında Zon 1 ROP nedeni ile tedavi edilen toplam 33 olgu çalışma dahilinde idi. Olgulara ait demografik ve yeni doğan yoğun bakım sürecindeki klinik veriler kaydedildi. Tedavi türleri (intravitreal enjeksiyon ve/veya lazer fotokoagülasyon), tedavi haftası, ilave tedavi zamanı, tedavi sonrası klinik yanıt, floresein anjiyografi bulguları ve anatomik sonuçlar değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmada 13 kız (% 39,3) ve 20 erkek (% 60,7) olgu mevcuttu. Ortalama doğum haftası ve doğum ağırlığı sırası ile 27,12 hafta ve 987,72 gram idi. 12 olguda nekrotizan enterokolit, 17 olguda bronkopulmoner displazi ve 10 olguda interventriküler hemoraji mevcuttu. Ortalama yoğun bakım yatış süresi 56,3 gündü. 1. ve 5. dakika ortalama APGAR skorları sırası ile 3,7 ve 6,2 idi. 2 olguda Zon 1/2 ROP mevcuttu. Tüm olgularda ilk tedavi olarak intravitreal bevacizumab (İVB) ortalama 34,7 postmenstrüel haftada (PMH) uygulanmıştı. İlk tedavi sonrası posterior yerleşimli reaktivasyon (Zon 1 veya Zon 2 posterior) olgularında İVB, daha perifer reaktivasyon durumlarında lazer tedavisi tercih edildi. Ayrıca periferik retinal vasküler duraksama olan olgulara da lazer tedavisi uygulandı. İlave tedavi ortalama 46,3 PMH’ da uygulanmıştı. Takip süresi boyunca (en az 1 yıl) hiçbir hastada retina dekolmanı gözlenmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Zon 1 ROP olgularında ilk tedavi seçeneği olarak İVB etkin bir yöntemdir. İVB sonrası ROP reaktivasyonu sık gözlenmektedir. Posterior yerleşimli reaktivasyonda İVB, daha perifer reaktivasyonda lazer tedavisi Zon 1 ROP olgularının tedavi algoritmasında anatomik açıdan olumlu sonuçlar göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: intravitreal bevacizumab, lazer fotokoagülasyon, prematüre retinopatisi, zon 1

SS-15

Papilödemsiz İdiyopatik İntrakraniyal Hipertansiyonu Olan Pediatrik Hastalarda Retinal ve Koroidal Vasküler Değişikliklerin İncelenmesi

Halil İbrahim Ateşoğlu¹, Ali Mert Koçer², Arzu Yılmaz³, Mine Turkey⁴

¹Tatvan Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Bitlis

²Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

³Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Pediatrik Nöroloji Kliniği, Ankara

⁴Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:İdiyopatik intrakraniyal hipertansiyonu (İİH) olan hastalarda tedavi başarısı klinik düzelme ve papilödem gerilemesi ile değerlendirilmesine rağmen son çalışmalar bu parametrelerin tedavi değerlendirmesinde yetersiz kalabileceğini göstermektedir. Çalışmamızda papilödem regresyonu gösteren tedavi altındaki pediatrik İİH hastalarının optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ve artırılmış derinlik görüntüleme-optik koherens tomografi (EDI-OKT) ile değerlendirilerek klinik olarak saptanamayan retinal ve koroidal vasküler değişikliklerin saptanması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Çalışmamıza 20 İİH hastasının (12 kız, 8 erkek) 39 gözü ile yaş ve cinsiyet uyumlu 27 sağlıklı kontrolün (11 kız, 16 erkek) 54 gözü dahil edildi. Katılımcılar OKTA (Optovue, Fremont, ABD) ve EDI-OKT (Spectralis OKT, Heidelberg Engineering, Heidelberg, Almanya) ile değerlendirilerek foveal avasküler zon (FAZ), yüzeyel kapiller pleksus (YKP), derin kapiller pleksus (DKP), koryokapillaris ve koroid kalınlığı ile ilgili veriler elde edildi. **BULGULAR:**FAZ alanı ve asirkülarite indeksi her iki grupta benzerdi ($p > 0.05$). Foveal dansite-300 değeri hasta grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşük saptandı ($p = 0.031$). YKP ve DKP foveal, parafoveal ve perifoveal vasküler dansite değerleri için gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı ($p > 0.05$). Hasta grubu kontrol grubu ile karşılaştırıldığında benzer koryokapillaris akım değerleri saptanmasına ($p > 0.05$) rağmen subfoveal, perifoveal nazal ve perifoveal temporal alanlarda hasta grubunda daha kalın koroid kalınlıkları izlendi (tümü için $p < 0.001$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Sonuçlarımız tedavi altındaki İİH hastalarında klinik olarak iyileşme görülmesine rağmen retinal ve koroidal vasküler subklinik değişikliklerin devam edebileceğini göstermektedir. Klinik olarak başarılı tedaviye rağmen görmenin uzun dönemde etkilenmesi İİH hastalarının takibinde arka segment görüntüleme yöntemlerinin kullanılması gerektiğini ve sonuçlarının daha agresif tedavi seçiminde etkili olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: İdiyopatik İntrakraniyal Hipertansiyon, Koroid Kalınlığı, Optik Koherens Tomografi Anjiyografi,

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-16

Refrakter glokom olgularında trans-skleral diod laser siklostrüksiyon tedavi sonuçlarının değerlendirilmesi

Mine Esen Barış, Suzan Güven Yılmaz

Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, tıbbi ve/veya cerrahi tedaviye dirençli glokom olgularında transskleral diod laser siklostrüksiyon (DLS) tedavi sonuçlarının değerlendirilmesidir. **YÖNTEM:**Eylül 2020- Ağustos 2022 tarihleri arasında, maksimum antiglokomatöz tıbbi ve/veya cerrahi tedaviye rağmen GİB 21 mmHg üzerinde seyretmesi nedeni ile transskleral DLS tedavisi uygulanan ve takiplerine düzenli gelen glokom tanılı hastalara ait veriler retrospektif olarak incelendi. demografik veriler, glokom tipleri, geçirilen glokom cerrahileri ve alınan tıbbi antiglokomatöz tedaviler ile DLS öncesi ve sonrası (1. gün, 1. hafta, 1. ay, 3. ay, 6. ay ve 12. ay) GİB değerleri ve komplikasyonlar kaydedildi. **BULGULAR:**Çalışmaya 53 hastanın (30 K, 23 E) 58 gözü (17 afakik, 10 penetran keratoplasti, 7 neovasküler, 5 eksfoliatif, 4 primer kapalı açılı, 3 primer açık açılı, 4 konjenital, 3 iridokorneaendotelyal sendrom, 2 Fuchs, 2 silikon glokomu, 1 perforan yaralanmaya sekonder glokom) dahil edildi. Ortalama yaş 45.6 ± 26.1 (1-81) yıl, ortalama DLS sonrası takip süresi 20.1 (3-26) ay idi. DLS işlemi öncesi gözlerin 54'ü (%93.1) maksimum topikal antiglokomatöz tedavi, 4 (%6.9) pediatrik olgu alfa-2 agonist dışında maksimum tedavi alırken 14'ünde (%24.1) ilaveten oral karbonik anhidraz inhibitörü kullanılmaktaydı. DLS işlemi öncesi gözlerin 38'i (%65.5) glokom cerrahisi geçirmişti. DLS öncesi ortalama c/d 0.92 $\pm$ 0.18 (0.2-1) ve ortalama GİB 31.3 ± 9.1 (21-60) mmHg iken postoperatif 1. günde ortalama GİB 23.6 ± 9.4 (12-50) mmHg ($p < 0.001$), 1. haftada 22.6 ± 8.8 (8-40) mmHg ($p < 0.001$), 1. ayda 25.5 ± 11.3 (4-50) mmHg ($p = 0.001$) ve 3. ayda 26.3 ± 10.8 (6-52) mmHg ($p < 0.001$) olarak ölçüldü. DLS sonrası 3. aydan sonra, tedaviye yetersiz yanıt nedeni ile 13 (%22.4) göze tekrar girişim uygulandı. DLS sonrası 6. aydan sonra gözlerin %34.6'sına tekrar girişim gerekirken, 12. aydan sonra işlem gerektirme oranı %42.8 oldu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**DLS, refrakter glokom tedavisinde uygulama tekrarları gerektiren (3-6 ay arası %22.4, 12. aydan sonra %42.8) etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: refrakter glokom, diod laser, siklostrüksiyon

SS-17

İleri Evre ve Dirençli Glokom Olgularında Transskleral Diod Lazer Siklofotokoagülasyon Tedavisi

Bekir Ayyıldız, Deniz Kilic, Muhammed Numan Işın, Semra Koca, Zeynep Duru, Mustafa Ataş, Ender Sırakaya
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:İleri evre glokom vakalarında medikal ve cerrahi tedaviye yanıtızlığın yönetimi oldukça zordur. Birden çok ilaç kullanımı, düşük görme keskinliği yanı sıra ağırlı göz varlığı hastaların yaşam kalitesini bozmaktadır. Bu hastalarda siliyer cisim ablasyonu yapılarak göz içi basıncının (GİB) düşürülmesi hedeflenmektedir. Transskleral Diode Lazer Siklofotokoagülasyon(TSDLS), özellikle görme beklentisi düşük olan gözler için siliyer cisim ablasyonunu hedef alan tedavi seçeneklerinden biridir.Güvenli bir teknik olarak kabul edilir zira komplikasyon oranları nispeten azdır.Aynı zamanda bu yöntemle, kullanılan ilaç sayısının azaltılması ve ağrının dindirilmesi de mümkün olabilmektedir.Bu çalışmada TSDLS tedavisinin etkinliği ve güvenilirliği araştırılmıştır.

YÖNTEM:2019-2022 yılları arasında medikal ve cerrahi tedavilerle kontrol edilemeyen hastaların dosyaları geriye dönük tarandı.Ağrı varlığı, GİB ölçümleri, kullanılan anti glokomatöz ilaç sayıları TSDLS öncesi ve 6 ay sonrası olmak üzere kaydedildi. TSDLS başarı kriteri, son kontrolde GİB ölçümünün 6-25 mmHg olması olarak belirlendi.Tedavi sürecinde komplikasyonlar kaydedildi.Bulgular uygun istatistiksel analizlerle değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya 24 olgunun 24 gözü dahil edildi.Olguların yaş ortalaması $64,5 \pm 13,68$ yılken (39-88) erkek hastaların oranı daha fazla bulundu (15-9;%62,5-%37,5).TSDLS öncesi tüm hastalarda ağrı varken TSDLS sonrası ağrı hiçbir vakada izlenmedi. TSDLS öncesi ort. GİB değerleri $47 \pm 11,82$ mmHg, tedavi sonrası $28,79 \pm 12,31$ mmHg($p < 0,01$) idi.Kullanılan ilaç sayısı TSDLS öncesi ort $2,75 \pm 0,61$ iken TSDLS sonrası ort. $1,92 \pm 1,1$ bulundu ($p < 0,01$).TSDLS sonrası hastaların %37,5'inde başarı sağlandı.Takipler sürecinde olgularda hipotoni, koroid dekolmanı görülmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:TSDLS yöntemi ile dirençli glokom vakalarında istenilen GİB düşüşü ile ağrı kontrolü sağlandığı gösterilmiştir.Çalışma sürecinde hiçbir hastada komplikasyon izlenmemiştir.Buradan yola çıkarak TSDLS tedavisinin etkili ve güvenilir bir yöntem olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Transskleral diod lazer siklofotokoagülasyon, göz içi basıncı, dirençli glokom

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-18

Trabekülektomi Sonrası Fonksiyonel Filtran Blebi olan Hastalarda Kuru Göz Hastalığı

İbrahim Uzar, İhsan Çakır, Çiğdem Altan, Neşe Alagöz, Tekin Yaşar

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Trabekülektomi cerrahisi sonrası fonksiyonel filtran blebi olan hastalarda kuru göz hastalığı (KGH) sıklığını ve filtran bleblerin morfolojisi ile oküler yüzey instabilitesi arasındaki ilişkiyi değerlendirmek. **YÖNTEM:** En az 6 ay önce trabekülektomi cerrahisi geçirmiş, fonksiyonel blebi olan, topikal ilaç kullanmayan 37 hastanın 37 gözü, yaş ve cinsleri benzer 40 sağlıklı kişinin 40 sağ gözü çalışmaya alındı. Hastalar kuru göz semptomlarını sorgulayan 8 soruluk anketi cevapladı. Olguların Meibomian bezi tıkanıklığı, gözyaşı kırılma zamanı (GKZ), flöreseini ile korneal boyanma derecelendirilmesi değerlendirildi ve Schirmer testi yapıldı. Filtran bleb morfolojisi, Wuerzburg bleb sınıflandırması puanlama kriterleri kullanılarak analiz edildi. KGH, GKZ'nin <10 saniye olması ve yüzeyel punktat keratit varlığı ile tanımlandı. **BULGULAR:** Fonksiyonel blebi olan hastalar, kontrol grubuna göre yüksek kornea boyama skorları ($p=0.01$) ve düşük GKZ değerlerine ($p<0.01$) sahipti. Glokom grubunda 28 hastada (%76) ve kontrol grubunda 16 kişide (%40) KGH mevcuttu ($p=0.02$). Glokom grubunda, KGH olan hastalar olmayanlara göre daha düşük GKZ ($p=0.007$) ve daha yüksek korneal boyanma ($p=0.018$) skoru gösterdi. Meibomian bezi obstrüksiyon skorları glokom grubunda kontrol grubuna kıyasla ve KGH olanlarda olmayanlara göre daha fazlaydı (sırasıyla $p=0.012$, $p<0.01$). Blebdeki mikrokistik yapının korneal flöreseini boyanma ile pozitif korele olduğu görüldü ($r=0.370$, $p=0.032$). Bleb yüksekliği, GKZ ile negatif korele ($r=-0.688$, $p<0.01$) ve kornea boyama ile pozitif korele idi ($r=0.375$, $p=0.023$). Blebde mikrokistik yapı bulunması ve bleb yüksekliği KGH varlığı ile pozitif korelasyona sahipti (sırasıyla $r=0.590$, $p=0.009$ ve $r=0.355$, $p=0.031$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Fonksiyonel filtran blebi olan hastalarda KGH sıktır. Blebde mikrokistik yapı ve bleb yüksekliği KGH ile ilişkilidir. Trabekülektomi cerrahisi sonrası oküler yüzey problemlerini değerlendirmede meibomian bezi obstrüksiyonu ile birlikte bleb morfolojisi de göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Trabekülektomi, Kuru göz hastalığı, Glokom

SS-19

Psödoeksfoliasyon Glokomunda Katarakt Cerrahisi Sonrası Schlemm Kanalının Değerlendirilmesi: Ön Segment Optik Koherens Tomografi Çalışması

İhsan Çakır

SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödoeksfoliasyon glokomu (PEXG) olan gözlerde katarakt cerrahisi sonrası Schlemm kanalı (SK) ve trabeküler ağ (TA) boyutlarındaki değişimi swept-source optik koherens tomografi (SS-OKT) ile incelemek. **YÖNTEM:**PEXG 43 hastanın 43 gözü, yaş ve cinsiyetleri benzer 20 sağlıklı kişinin 20 sağ gözü dahil edildi. Katarakt cerrahisi öncesi ve sonrası 1. ayda, temporal korneaskleral limbusta SS-OKT ön segment modülü ile ön kamara açısı görüntülendi. Göz içi basıncı (GİB) Goldmann aplanasyon tonometrisiyle ölçüldü. SK kesitsel alanı (SK-KA), ön-arka ve radial çapı, TA kesitsel alanı (TA-KA) ve yüksekliği ImageJ programı ile hesaplandı. **BULGULAR:**Ameliyat öncesi PEXG hastalarında SK-KA, SK ön-arka ve radial çapı, kontrol grubuna göre anlamlı olarak düştü (sırasıyla $p=0.003$, $p<0.001$, $p<0.001$). PEXG grubunda TA-KA ve TM yüksekliği kontrol grubuna göre fazla olsa da aradaki fark anlamlı değildi ($p>0.05$). Katarakt cerrahisi sonrası SK-KA (PEXG: $1617.72\pm98.74 \mu m^2$, kontrol: $611.34\pm72.87 \mu m^2$, $p<0.001$), SK ön-arka (PEXG: $81.06\pm7.30 \mu m$, kontrol: $39.03\pm2.04 \mu m$, $p<0.001$) ve radial çapında (PEXG: $18.99\pm4.20 \mu m$, kontrol: $12.35\pm3.22 \mu m$, $p<0.001$) olan artış, PEXG gözlerde kontrol grubuna göre yüksekti. TA-KA (PEXG: $17.793\pm1943.13 \mu m^2$, kontrol: $1665\pm173.12 \mu m^2$, $p<0.001$) ve TA yüksekliğindeki (PEXG: $1665\pm49.13 \mu m$, kontrol: $2.01\pm0.29 \mu m$, $p<0.001$) azalma PEXG gözlerde kontrol grubuna göre daha fazlaydı. PEXG gözlerde GİB'deki azalma SK-KA ($r=-0.503$ $p=0.001$), SK radial çapı ($r=-0.292$ $p=0.015$) ve TA yüksekliği ($r=0.363$ $p=0.002$) ile ilişkiliydi. Regresyon analizinde (düzeltilmiş $R^2=0.65$ $p<0.001$) SK-KA ($p=0.007$, standardize β :-0.373) ve TA yüksekliği ($p=0.011$, standardize β :-0.341) anlamlılığını korudu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**PEXG grubunda, kontrol grubu ile karşılaştırıldığında katarakt cerrahisi sonrası SK genişlemiş ve TA boyutları azalmıştı. Bu değişimler ile GİB arasında anlamlı ilişki mevcuttu.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Ön segment optik koherens tomografi, Psödoeksfoliasyon, Schlemm kanalı, Trabeküler ağ.

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-20

Psödoeksfoliasyon Sendromu ve Psödoeksfoliasyon Glokomu Olan Hastalarda Nötrofil-Lenfosit Oranı, Trombosit-Lenfosit Oranı ve Sistemik İmmün-Inflamatuar İndeks Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Nejla Tükenmez Dikmen

Sultan 2. Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödoeksfoliasyon sendromu (PES) ve psödoeksfoliasyon glokomu (PEG) olan hastalarda nötrofil-lenfosit oranı (NLO), trombosit-lenfosit oranı (TLO) ve sistemik immün-inflamatuar indeks (SII) düzeylerini değerlendirmek ve bu inflammatuar belirteçlerin PES ve PEG tanısında bir belirteç olarak kullanılıp kullanılamayacağını araştırmaktır. **YÖNTEM:**Bu retrospektif çalışmaya PES'lu 34 hasta, PEG'lu 33 hasta ve 33 sağlıklı kontrol grubu dahil edildi. Tüm olguların detaylı oftalmolojik muayeneleri yapıldı. Tam kan sayımı ölçümlerinden NLO, TLO ve SII değerleri hesaplandı. **BULGULAR:**PES grubunda 34 hasta (17 kadın, 17 erkek, ortalama yaş: 68,12± 7,4), PEG grubunda 33 hasta (13 kadın, 20 erkek, ortalama yaş: 70,24± 6,7), kontrol grubunda ise 33 hasta (21 kadın, 12 erkek, ortalama yaş: 66,82± 7,1) mevcuttu. Üç grup arasında yaş ve cinsiyet dağılımları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı (sırasıyla p = 0,148, p = 0,142). PES grubunda NLO oranı 2,46± 1,6; PEG grubunda 2,17± 0,8 ve kontrol grubunda 1,69± 0,4 olarak saptandı. NLO; PES ve PEG grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek saptanmıştır (sırası ile p=0,03 ve p= 0,01). SII düzeyleri sırası ile 582,01± 339,9; 478,14± 211,7; 413,98± 129,5 olarak saptanmış olup gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmuştur (p=0,043). Gruplar arasında TLO değerleri arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir (p=0,376). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Literatürde kronik inflamasyonun rol oynadığı birçok sistemik hastalıkta SII ve NLO düzeylerinde artış gösterilmiştir. Biz de bu çalışmada PES ve PEG olan hastalarda sağlıklı olgulara göre NLO ve SII düzeyleri anlamlı derecede daha yüksek tespit ettik. Bu sonuçlar psödoeksfoliasyon ile ilişkili durumlarda inflamasyonun rol oynadığını destekler niteliktedir. Kolay ve ucuz erişilebilen hematolojik biyobelirteçlerin PES ve PEG tanısındaki önemini daha iyi anlamak için daha geniş serili çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: psödoeksfoliasyon sendromu, psödoeksfoliasyon glokomu, nötrofil-lenfosit oranı, trombosit-lenfosit oranı, sistemik immün-inflamatuar indeks

SS-21

Pseudoeksfolyasyonlu katarakt olgularında Schlemm kanalının değerlendirilmesi

Okşan Alpoğan, Yücel Öztürk

Haydarpaşa Numune EAH, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Önceki çalışmalar pseudoeksfolyasyon (PEX) olgularında Schlemm kanal (SK) alanının PEX olmayan olgulara göre daha küçük olduğu bildirildi. Bu çalışma, PEX ve katarakt birlikteliğinin SK alanı üzerindeki etkisini değerlendirmeyi amaçladı. **YÖNTEM:**Çalışmaya PEX'i olan 26 katarakt olgusu (13 K, 13 E) ve PEX'i olmayan 21 katarakt olgusu (8 K, 13 E) dahil edildi. Tüm olgulara tam oftalmolojik muayene, Pentacam ile ön segment ölçümü ve aksiyel uzunluk ölçümü yapıldı. Optik koherens tomografi cihazının ön segment adaptörü ile nazal ve temporal kadrantlarda SK alanı ölçüldü (Figür 1). SK alan hesaplaması grupları bilmeyen bir göz doktoru tarafından yapıldı. SK alanını etkileyebilecek sistemik hastalığı olan veya ilaç kullanan ve ön segment parametrelerini etkileyebilecek göz hastalığı olan, cerrahi geçirmiş olgular çalışmaya alınmadı. **BULGULAR:**PEX grubunda yaş ortalaması 70.86 ± 5.11 , non-PEX'de 67.28 ± 8.77 yılı ($p=0.113$). PEX grubunda 8, non-PEX'de 3 olguda temporal veya nazal kadranda SK alanı ölçülemedi. SK alan ortalaması, PEX grubunda nazalde 5445.19 ± 3333.37 mm², non-PEX'de 6319.95 ± 3825.67 mm² ($p=0.439$), temporal SK alan ortalaması PEX'de 4361.95 ± 2436.26 mm², non-PEX'de 5516.21 ± 2455.47 mm² ($p=0.136$) olarak ölçüldü. Gruplar arasında göz içi basıncı, görme düzeyi, refraktif değerler, ön segment parametreleri, aksiyel uzunluk, lens kalınlığı ve SK alanı değerleri açısından anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). GİB ile SK alanı arasında anlamlı ilişki izlenmedi. Aksiyel uzunluk açısından ayarlanmış kısmi korelasyon analizinde, lens kalınlığı ve nazal SK alanı arasında PEX grubunda orta düzeyde ve negatif yönde korelasyon ($r=-0.501$, $p=0.048$) vardı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**PEX ve kataraktlı olgularda SK alan ortalaması, non-PEX grubuna göre daha düşük olmasına rağmen bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi. Ancak PEX olgularında lens kalınlığı ve SK alanı arasında negatif yönde korelasyon vardı. PEX olgularında katarakt gelişimi SK alanı üzerinde etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Schlemm kanalı, pseudoeksfolyasyon, katarakt, glökom

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-22

Psödoeksfoliasyon sendromunda pupiller fonksiyonlar nasıl etkileniyor?

Gamze Yıldırım Biçer, Kürşad Ramazan Zor

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Niğde

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödoeksfoliasyon sendromunun pupilla fonksiyonları üzerine etkilerini otomatik pupillometri kullanarak analiz etmeyi amaçladık.

YÖNTEM:Hasta grubu klinik olarak görünür psödoeksfoliasyon materyali (PXM) bulunan 110 hastanın 140 gözünden oluşuyordu. Kontrol grubu ise hasta grubuna yaş ve cinsiyet olarak benzer 110 hastanın 140 gözü dahil edilerek oluşturuldu. Otomatik pupillometri kullanılarak statik (skotopik, mezopik, fotopik) ve dinamik ölçümler yapıldı. 0,4 lux aydınlatmada skotopik ölçümler, 4 lux aydınlatmada mezopik ölçümler ve 40 lux aydınlatmada fotopik ölçümler yapıldı. Dinamik ölçümler 500 lux aydınlatma sonrasında yapıldı. Ortalama pupil dilatasyon hızı için hastaların uyum sağladığı en uzun zaman olan 10. saniyedeki dinamik veriler kullanıldı. 0. ve 10. saniyedeki pupil çapı farkı 10'a bölünerek alınarak ortalama pupil dilatasyon hızı hesaplandı. Ayrıca tek taraflı PXM mevcut olan gözlerin (80 hasta) verileri etkilenmeyen diğer gözlerinin verileriyle karşılaştırıldı.

BULGULAR:Klinik olarak görülebilen PXM'li gözlerin ortalama skotopik, mezopik, fotopik ve dinamik pupil çapları kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, tüm değerlerin PXM'li gözlerde anlamlı derecede düşük olduğu bulundu. (sırasıyla $p<0.0001$, $p<0.0001$, $p<0.0001$, $p<0.0001$). 10. saniyedeki ortalama pupil dilatasyon hızı da PXM'li gözlerde anlamlı derecede düşüktü ($p<0.0001$). PXM'li gözlerin ortalama skotopik, mezopik, fotopik ve dinamik pupil çapları klinik olarak PXM gözlenmeyen diğer gözlerine göre anlamlı derecede düşüktü (sırasıyla $p=0.001$, $p=0.004$, $p=0.048$, $p=0.035$). PXM'li gözlerde 10. saniyedeki ortalama pupil dilatasyon hızı da etkilenmeyen gözlerle göre anlamlı derecede düşüktü ($p=0.009$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuçlar psödoeksfoliasyon sendromunun iris mekanizmalarını etkilediğini açıkça ortaya koymaktadır. Psödoeksfoliasyon sendromu sistemik bir sendrom olmakla birlikte iris disfonksiyonu bulgularının ortaya çıkışının PXM'nin klinik olarak gözlemlenmesi ile paralellik gösterdiğini söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: dinamik pupil parametreleri, psödoeksfoliasyon sendromu, pupil dilatasyon hızı, statik pupil parametreleri

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-23

Üçüncü Basamak Sağlık Merkezinde Oküler Travmaya Bağlı Göz İçi Basıncı Yüksekliklerinin Tanı ve Tedavi Sürecinin Değerlendirilmesi:1990-2020 yılları arası 30 yıllık analiz

Umay Güvenc¹, Gülizar Demirok¹, Güner Üney¹, Ümit Ekşioğlu², Mehmet Yakın³, Selma Uzman¹, Ahmet Ozan Olgun⁴

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara SUAM; Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Başkent Üniversitesi

³Lokman Hekim Üniversitesi

⁴Kırşehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Travmaya bağlı göz içi basıncı(GİB) yükselen olguların etiyolojik ve demografik özellikleri ile tedavi süreçlerini değerlendirmek.

YÖNTEM:Glokom kliniğimizde,1990-2020 yılları arasında travma sonrası GİB yüksekliği gelişen,takip ve tedavisi yapılmış 194 hasta retrospektif olarak incelendi.Demografik özellikleri,travma türü,glokom nedeni,lens durumu,görme keskinlikleri,GİB,diğer oküler bulgular,tıbbi ve cerrahi tedaviler ve takip süreleri kaydedildi.

BULGULAR:Yaş ortalaması 31.72 ± 16.47 yıl olan 151(%77.8)erkek, 43(%22.1)kadın incelendi.Ortalama takip süresi 163 ± 18.34 ay idi.Travma şekli 171 hastada(%88.1) kapalı, 23 hastada açık(%11.8) idi.Açık travmalardan 3 olguda göz içi yabancı cisim mevcuttu.Travma ile GİB yüksekliği arasındaki süre ortalama 78 gün(3 gün-5 yıl) idi. Glokom nedeni 89 hastada(%45.8) açı gerilemesi, 78 hastada(%40.2) hifema, 24 hastada(%12.3) lense bağlı ve 3 hastada(%1.54) diğer nedenler kaynaklı idi.Olguların 29'unda(%14.9) travmatik katarakt, 15(%7.7) sublukse lens, 7(%3.6) afaki mevcut idi. 42 olgu(%21.6) ilaçsız, 40 olgu(%20.6) tek, 45 olgu(%23.1) iki, 55 olgu(%28.3) üç etken maddeyle takip edildi.Olguların 28'ine(%14.4) trabekülektomi, 11'ine(%5.6) ön kamara lavajı, 7'sine lensektomi(%3.6), 4'üne(%2.0) seton implantasyonu, 2'sine(%1.0) siklokrioterapi, 1'ine mini express şant(%0.5) implantasyonu yapıldı. Olguların %72'sinde glokom ilişkili cerrahi yapılmaksızın GİB kontrolü sağlanabildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Oküler travma sonrası glokom gelişimi görme prognozunu etkileyen, travmadan sonra geniş bir zaman diliminde karşımıza çıkabilen multifaktöriyel bir tablodur. Çalışmamızda, erkek ve gençlerde travma sonrası GİB yüksekliği sıklığının artmış olması bu popülasyonda artmış travma maruziyetiyle ilişkilidir. GİB yüksekliği sıklıkla künt travma sonrası en sık da açı gerilemesine bağlı görülür. Açık yaralanma sonrası lens ilişkili GİB yüksekliği daha sık olup sıklıkla cerrahi müdahale gerektirmektedir. Travma sonrası tüm olgularda açı değerlendirilmesi ve uzun dönem takip elzemdir.

Anahtar Kelimeler: açı gerilemesi glokomu, künt travma, oküler travma, travmatik glokom

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-25

Primer Açık Açılı Glokomda Makula Segmentasyon Analizi ile Görme Alanı İlişkisi

Serdar Bayraktar, Gözde Hondur

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açık açılı glokom (PAAG) olgularında segmentasyon analizi ile saptanan makula sinir lifi tabakası (mNFL), ganglion hücre tabakası (mGCL) ve iç pleksiform tabakalarının (mİPL) kalınlık değerleri ile görme alanındaki ortalama sapma (MD) değeri arasındaki ilişkinin irdelenmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Göz içi basınçları medikal tedavi ile kontrol altında olan 25 PAAG hastasının 25 gözünde SD-OKT ile mNFL, mGCL, mİPL kalınlık ölçümleri yapıldı. Segmente tabakaların her birinin kalınlığı ile görme alanı MD değerleri arasındaki korelasyon Pearson korelasyon analizi ile incelendi. **BULGULAR:**Hastaların yaş ortalaması 69 ± 9 yıl, ortalama görme alanı MD $-8,09\pm8.21$ dB idi. Ortalama mNFL kalınlığı 27.86 ± 4.81 mikron, ortalama mGCL kalınlığı 38.12 ± 6.57 mikron, ortalama mİPL kalınlığı 32.09 ± 4.59 mikron olarak ölçüldü. Görme alanı MD ile mNFL arasında ($r=0.658$, $p=0.0003$), görme alanı MD ile mİPL kalınlıkları arasında ($r=0.718$, $p=0.00005$) ve görme alanı MD ile mGCL arasında ($r=0.789$, $p<0.00001$) anlamlı korelasyon izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Çalışmamızda mNFL kalınlığı, mİPL kalınlığı ve mGCL kalınlığı ile görme alanı MD arasında güçlü pozitif korelasyon saptanmıştır. Özellikle dendritik etkileşimleri temsil eden İPL değişikliklerinin daha büyük hasta popülasyonunda, longitudinal olarak incelenmesi PAAG'nin erken tanısında yeni yapısal test stratejilerinin geliştirilmesi açısından yeni ufuklar açabilir.

Anahtar Kelimeler: ganglion hücre tabakası, görme alanı, iç pleksiform tabaka, makula sinir lifi tabakası, optik koherens tomografi, primer açık açılı glokom

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-26

Penetran keratoplastili gözlerde göz içi basıncı ve kornea biyomekaniğinin üç farklı tonometreyle değerlendirilmesi

Büşra Dilara Yıldırım Erdal¹, Pınar Kösekahya², Emine Şen¹

¹Sağlık Bakanlığı Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Penetran keratoplasti (PK) sonrası göz içi basıncı (GİB) ölçüm değerlerini, goldmann aplanasyon tonometrisi (GAT), Tonopen (TP) ve ORA (oküler response analizör) cihazları arasında ve sağlıklı kontrol grubuyla karşılaştırmak.

YÖNTEM: Prospektif kesitsel çalışmamız kornea kliniğimizde takipli postoperatif süreci 1 yılı aşmış ve korneal sütürü bulunmayan 27 PK'lı hastanın 27 gözüne ve 25 sağlıklı kontrol grubunun 25 gözüne sırasıyla GAT, TP ve ORA cihazı ile GİB ölçümü alındıktan sonra, korneal özellikler olan K1, K2 ve korneal astigmatizma (KA) ve merkezi kornea kalınlığı (MKK) Scheimpflug kamera ile değerlendirildi.

BULGULAR: PK'li ve kontrol grubunda ortalama yaş sırasıyla 52,1±14 ve 55,3±13 idi ($p=0,53$). PK'li ve kontrol grubunda GAT, TP ve ORA cihazı ile ölçülen ortalama GİB değerleri anlamlı farklı ($p=0,004$ ve $p=0,014$) idi. PK'li hastalarda ikili karşılaştırmalarda GAT ve TP ölçümleri anlamlı farklı değildi ($p=0,33$), ORA GİB ölçümleri olan GİBcc (kornea düzeltmeli GİB) ve GİBg (GAT uyumlu GİB) hem GAT ($p=0,002; 0,014$) hem de TP ölçümlerinden anlamlı farklıydı ($p=0,003; 0,024$). Kontrol grubunda GAT ve TP GİB ölçümleri, GAT ve ORA GİB ölçümleri anlamlı olarak farklıydı ($p\leq 0,001$). Korneal parametreler ile GİB ölçümlerinin korelasyon analizinde, KRF ile GAT ve TP GİB ölçümleri orta düzeyde anlamlı korele iken ($r: 0,395-0,399$, $p: 0,005$) KH, MKK, KA, K1 ve K2 değerleri GİB ölçümleri ile korele değildi (tüm değerler için $p>0,05$). GAT ve TP GİB ölçümleri kendi aralarında orta düzeyde korele idi ($r: 0,654$; $p\leq 0,001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: PK'li hastalarda postoperatif dönemde gelişebilen sekonder glokom ve komplikasyonlarını önlemek açısından doğru GİB ölçümü önem arz etmektedir. PK'li hastalarda GAT ve TP ile yapılan GİB ölçümleri ORA cihazı ile yapılan GİB ölçümlerine göre daha güvenilir olabilir ve GAT ile TP GİB ölçümü birbirini yerine kullanılabilir. Korneal astigmatizma ve keratometri değerlerinin GAT ve TP ile yapılan GİB ölçümlerini etkilediği gösterilememiştir.

Anahtar Kelimeler: Goldmann aplanasyon tonometrisi, göz içi basıncı ölçümü, kornea biyomekaniği, ORA tonometrisi, penetran keratoplasti, tonopen

SS-27

Normotansif Glokomlu Olgularda Peripapiller Mikrovasküler Değişikliklerin Değerlendirilmesi

Mehmet Emin Dursun

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada optik koherens tomografi anjiyografi (OCTA) kullanarak normotansif glokomlu (NTG) hastalardaki peripapiller mikrovasküler değişiklikleri sağlıklı yetişkinler ile karşılaştırmayı amaçladık. **YÖNTEM:**Bu prospektif çalışmaya NTG'li hastalar ile benzer yaş ve cinsiyetteki sağlıklı kontroller dâhil edildi. Optik sinir başı (ONH) ve radyal peripapiller kapiller (RPC) pleksus damar yoğunluğu (VD) AngioVue OCTA cihazı (Optovue, Fremont, CA, sürüm 2016.2.0.35) ile ölçülüp kaydedildi. **BULGULAR:**Çalışmaya 35 NTG'li hasta, 31 sağlıklı kontrol alındı. NTG ve kontrol grubu arasında yaş ve cinsiyet açısından istatistiksel anlamlı fark izlenmedi. NTG grubunda ONH whole image, inside disc, peripapiller (inferonasal, inferotemporal, superonasal, temporal sektörlerinde), RPC whole image, peripapiller (inferonasal, inferotemporal, superonasal ve temporal sektörlerinde) parametrelerinde VD kontrol grubuna göre anlamlı olarak azalmıştı ($p<0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**NTG'li hastalarda kontrol grubuna peripapiller VD'yi düşük bulduk. Noninvaziv ve tekrar edilebilir bir ölçüm yöntemi olan OCTA ile mikrovasküler değişiklikleri tespit etmek NTG tanı ve progresyon takibinde yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Normotansif glokom, optik koherens tomografi anjiyografi, vasküler densite, peripapiller

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-28

Normotansif Glokom ve Nonarteritik Anterior İskemik Optik Nöropatide Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Patern ERG ve Görme Alanının Ayırt Ediciliği ve Tanısal Değeri

Mine Kuru Toprak, Hümeysra Yıldırım, Mehmet Murat Uzel
Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Balıkesir

GİRİŞ VE AMAÇ:Nonarteritirk Anterior İskemik Optik Nöropati (NAİON), normotansif glokom (NTG) ve sağlıklı gözlerde görme alanı, patern elektroretinografi (PERG) ve optik disk başı optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) verilerini karşılaştırmak ve aradaki ilişkiyi değerlendirmek. **YÖNTEM:**Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Polikliniğinde Mayıs 2022-Ekim 2022 tarihleri arasında 22 NAİON hastanın 30 gözü, 25 NTG hastasının 30 gözü ve yaş cinsiyet uyumlu 27 sağlıklı gönüllünün 30 gözü detaylı oftalmolojik muayeneden geçti ve görme alanı, patern ERG,peripapiller OKTA ölçümleri yapıldı.Verilerin 3 ayrı grup analizi IBM SPSS 22.0 paket programında yapıldı. Parametrelerin ayırt etme kapasiteleri ROC eğrileri ve eğri altında kalan alan (EAA) ile değerlendirildi. **BULGULAR:**NAİON grubunun MD ve PSD değerleri NTG grubuna göre anlamlı daha yüksek bulundu($p<0.05$) NAİON ve NTG gruplarında tüm görüntü, peripapiller bölge, superior yarı alan-inferior yarı alan ve 6 kadrandaki (nasal inferior, inferionasal, inferiotemporal, temporosüperior, süperiotemporal, süperionasal) OKTA değerleri sağlıklı gruba göre anlamlı olarak daha azdı($p<0.05$). NAİON grubunun peripapiller bölge, inferior yarı alan, inferotemporal ve temporoinferior kadrantlardaki OKTA değerleri NTG grubuna göre anlamlı daha azdı. NAİON grubu ile sağlıklı grup karşılaştırıldığında P50 ve N95 amplitüdünde NAİON grubunda anlamlı azalma saptandı. NTG grubunda sağlıklı gruba göre sadece P50 uV amplitüdünde anlamlı azalma saptandı.NAİON grubundaki N95 genişliğinin NTG grubuna göre anlamlı olarak daha az olduğu kaydedildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**NAİON ve NTG tabloları optik disk başı OKTA, görme alanı ve patern ERG'ye göre değerlendirildiğinde farklılıklar görülmektedir. Özellikle iki grubun ayırt ediciliğinde MD, PSD, N95 amplitüdü, peripapiller, inferior yarı alan ve temporoinferior kadrant damar dansitesi parametreleri anlamlı farklılık göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Nonarteritik anterior iskemik optik nöropati (NAİON), normotansif glokom (NTG), vasküler dansite, optikal koherens tomografi anjiyografi (OKTA), patern ERG

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-29

Glokom Hastalarında Hayat Kalitesinin Değerlendirilmesi

Fatma Merve Bektaş¹, Oya Tekeli²

¹Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Mersin

²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom hastalarında görme duyusundaki değişikliklere bağlı olarak günlük aktivitelerde zorlanmalar, sosyal fonksiyonellikte azalma, depresyon, anksiyete ve iletişim problemleri ortaya çıkar. Dolayısıyla glokomda sadece görme ile ilişkili hayat kalitesi değil, genel sağlıkla ilişkili hayat kalitesi de etkilenmektedir. Çalışmamızda görmeye spesifik (NEI-VFQ-25) ve jenerik (SF-36) hayat kalitesi ölçeklerini kullanarak farklı evrelerdeki glokom hastalarının hayat kalitesini değerlendirmeyi amaçladık. Görsel fonksiyonları oluşturan parametrelerin hayat kalitesine etkisini inceledik. **YÖNTEM:**160 glokom hastası prospektif olarak çalışmaya alınmıştır. Tam oftalmik muayene, monoküler Humphrey 24-2C görme alanı, binoküler kontrast duyarlılık (KD) (Mon Pack 3- Metrovision France) testleri yapılmış, MN Read ile okuma değerlendirilmiştir. NEI-VFQ-25, SF-36 ölçekleri yaşam kalitesini değerlendirmek için uygulanmıştır. Glokom evrelemesi (Hodapp) iyi gören gözün (İGG) MD değerine göre yapılmıştır. **BULGULAR:**Görme duyusu ile ilgili fonksiyonel ve yapısal testlerden hepsinin dataları NEI-VFQ-25 ölçeği ile ilişkilidir. En iyi korelasyon gösteren iyi gören gözün VFI değeridir. İyi gören gözün MD değeri ve GK'i kötü gören gözden daha önemlidir. NEI-VFQ-25 toplam skorunda 5 puanlık azalmaya neden olan iyi gören gözün MD değerindeki değişiklik 7.76 dB'dir. Orta uzaysal frekanslardaki KD (3.6 cpd) değeri, NEI-VFQ-25 toplam puanı ve okuma keskinliği için diğer uzaysal frekanslara göre daha önemlidir. Glokomun farklı evrelerinde SF-36 ölçeğinin emosyonel rol zorlanmaları, canlılık, mental sağlık alt boyutları farklılık göstermektedir. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Glokom hastalarında görme duyusu ile ilişkili yaşam kalitesini etkileyen en önemli faktör iyi gören gözün verileridir. SF-36 ölçeği, glokom hastalarında yaşam kalitesini değerlendirmek için uygun bir ölçek değildir.

Anahtar Kelimeler: Glokom, hayat kalitesi, NEI-VFQ-25, kontrast duyarlılık, görme alanı

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-30

Bipolar Bozukluk Tanılı Hastalarda Peripapiller Koroid Kalınlığı ve Retinal Sinir Lifi Tabakasının Değerlendirilmesi

Işıl Merve Torun, Nejla Tükenmez Dikmen

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bipolar bozukluğun retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve peripapiller koroid kalınlığına (PPKK) olan etkisini incelemek.

YÖNTEM:Bu prospektif ve gözlemsel çalışmaya Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Polikliniğine başvuran 30 tane bipolar bozukluk tanılı hasta ve yaş-cinsiyet olarak benzer 30 sağlıklı kontrol grubu alındı. Tüm hastalar ayrıntılı anamnez sorgulaması ve göz muayenesinden geçirildikten sonra Optik Koherens Tomografi (OKT, Heidelberg Engineering, Germany) cihazı ile 6 kadrandan peripapiller RSLT kalınlığı ve PPKK ölçümü yapıldı.

BULGULAR:Çalışmada 30 bipolar bozukluk tanılı hasta ve 30 sağlıklı kontrol hastasının sağ gözleri incelendi. Ek sistemik veya oftalmolojik hastalık öyküsü bulunanlar çalışmaya alınmadı. Hastaların ortalama yaşları sırasıyla $36,2 \pm 9,2$ ve $35,4 \pm 8,5$ olup aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Temporal kadranda PPKK ölçümleri bipolar bozukluk grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak daha inceydi. ($p < 0,05$) Diğer kadrarlarda PPKK ölçümleri ve ortalama PPKK ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık yoktu. Her iki grupta ortalama RSLT ve 6 kadrandan yapılan RSLT ölçümlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı. (her biri için $p > 0,05$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışmada bipolar bozukluk tanılı hastalarda OKT ile RSLT ve PPKK analizleri yapılmış ve temporal kadranda PPKK ölçümleri sağlıklı gruba göre istatistiksel olarak anlamlı daha ince bulunmuştur. Bipolar bozukluk tanılı hastalarda PPKK' lığını değerlendiren bir çalışma bildiğimiz kadarıyla literatürde bulunmamaktadır. Nöro-oftalmoloji alanında kullanımı gün geçtikçe artan OKT bipolar bozukluk gibi bazı psikiyatrik hastalıkların klinik değerlendirmesinde önemli bilgiler sağlayabilir. Mevcut bulgular daha fazla hastayı içeren ileri çalışmalarla desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: bipolar bozukluk, koroid, nöro-oftalmoloji, optik koherens tomografi.

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-31

Üveitli gözlerde optik disk drusen varlığının değerlendirilmesi

Pınar Kaya, Kübra Özdemir Yalçınsoy, Yasemin Özdamar Erol

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Üveitli gözlerde optik disk drusen (ODD) varlığını değerlendirmek.
YÖNTEM:Ocak 2019-2022 yılları arasında kliniğimizde üveit ile takip edilen 545 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. ODD varlığı, oküler ultrasonografi, optik disk başından geçen “enhanced depth imaging” optik koherans tomografi, renkli fundus fotoğrafı ve fundus floresein anjiyografi ile doğrulandı.
BULGULAR:545 üveit hastasının 17’sinde (%3,1) ODD saptandı. ODD saptanan hastaların yaş ortalaması 18.9 ± 10.4 (3-40) olup hastaların 13’ü (%76,5) kadındı. Ortalama takip süresi 18.4 ± 14.2 (1-36) aydı. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği başvuru 0.73 $\pm$ 0.36 (0.1-1.0) iken son muayenede 0.82 $\pm$ 0.26 (0.1-1.0) idi ($p=0.072$). ODD 17 hastanın tümünde bilateral olarak saptandı. 17 hastanın yalnızca 1’inde üveit tek taraflıydı. ODD saptanan hastaların %45,5’i anterior üveit, %42,4’ü panüveit, %6,1’i intermedier ve %6,1’i posterior üveitti. 17 hastanın 5’inde başvuruda optik disk ödemi saptandı ve 2 hastada papilödem ayırıcı tanısı araştırıldı. ODD, 33 gözün 22’sinde (%63,6) gömülü olarak saptandı. 10 hasta (%58,8) 18 yaşın altında olup bu hastaların %78,9’unda ODD’nin gömülü olduğu görüldü. Erişkin grubundaki 7 hastada 6 gözde ODD gömülü olarak bulundu (%42,9) ($p=0.039$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:ODD, üveitli gözlerde optik disk ödemi ile karışabilir ve üveit hastalarında yanlış tanı ve/veya gereksiz tetkik ve tedaviye sebep olabilir.

Anahtar Kelimeler: Drusen, optik disk drusen, optik disk ödemi, üveit, papilödem

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-32

Retinitis Pigmentosa Olgularında Eşik Altı 577 Nm Sarı Lazer Fotokoagülasyon Tedavisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Mevlüt Yılmaz

Sağlık Bakanlığı Ankara Etlik Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinitis pigmentosa (RP), ilerleyici fotoreseptör kaybı ile seyreden bir hereditör retina distrofisidir. Hastalığın seyrinde retina dejenerasyonuna ek olarak %10-15 oranında kistoid makula ödemi (KMÖ) görülebilmektedir. Tedavisinde oral veya parenteral kortikosteroidler, karbonik anhidraz inhibitörleri, fotokoagülasyon ve vitrektomi-ILM soyulması gibi seçenekler bulunmaktadır. Bu çalışmada RP olgularında eşik altı lazer fotokoagülasyon tedavisinin etkinliğinin ve güvenilirliğinin araştırılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Kliniğimizde retinitis pigmentosa nedeniyle takip edilen ve 577 nm sarı lazer ile eşik altı fotokoagülasyon lazer tedavisi (PASCAL, Topcon, Santa Clara, CA, USA) uygulanan olguların tedavi öncesi ve sonrası klinik muayene bulguları kaydedildi. Olguların Snellen eşeli ile en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), subfoveal makula kalınlıkları ve takip süreleri kaydedildi. Diyabet, üveit ve retinal vasküler patolojileri olan olgular çalışma dışı bırakıldı. **BULGULAR:**Yaş ortalamaları $35,1 \pm 7,7$ olan 18 hastanın 11'i erkek 7'si kadındı. 8 olgunun sağ, 10 olgunun sol gözünde KMÖ mevcuttu. Hastaların 11'inde her iki gözde maküler ödem varken 7'sinde tek gözde makula ödemi bulunmaktaydı. Hastaların başvuru öncesi ortalama semptom süresi $13,1 \pm 4,7$ gündü. Hastaların lazer tedavisi öncesi foveal kalınlığı $323,7 \pm 66,4$ iken lazer sonrasında $227,3 \pm 67,2$ idi ($p:0,001$, bağımlı örneklem t-testi). Lazer öncesi görme keskinliği $0,38 \pm 0,1$ iken lazer sonrasında $0,5 \pm 0,11$ idi ($p:0,001$, bağımlı örneklem t-testi). Lazer sonrası ortalama kontrol süresi $14,8 \pm 0,95$ gündü. Fundus otofloresans görüntüleme ile değerlendirmede sarı pascal eşik altı lazer uygulamasına bağlı olarak makula bölgesinde retina pigment epitelinde atrofik değişiklikler belirlenmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Retinitis pigmentosa hastalarında eşik altı sarı lazer fotokoagülasyon tedavisi makula ödemi ve EİDGK üzerinde istatistiksel olarak anlamlı etkinlik sağlamaktadır ve güvenli bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Retinitis pigmentosa, fotokoagülasyon, makula ödemi, eşik altı lazer

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-33

Diyabetik makula ödemi hastalarında fakoemülsifikasyon cerrahisi: İntravitreal anti-VEGF tedavisi ameliyattan önce mi yoksa ameliyatla eş zamanlı mı uygulanmalı?

Mehmed Uğur Işık¹, Yusuf Ziya Güven², Serdar İlgü¹

¹Kastamonu Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kastamonu

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt ameliyatı planlanan diyabetik maküler ödemli (DMÖ) hastalarda optimal anti-VEGF tedavi süresini araştırmak.

YÖNTEM:Çalışma 4 gruba ayrılmıştır. Bu gruplar; diyabetik retinopatisi (DRP) olmayan diyabetli 26 hastanın 26 gözü (Grup 1), DRP'si olup diyabetik makular ödemi (DMÖ) olmayan 17 hastanın 17 gözü (Grup 2), katarakt operasyonu ile eş zamanlı anti-VEGF tedavisi alan DMÖ'lü 19 hastanın 19 gözü (grup 3) ve katarakt cerrahisinden 1 hafta önce DMÖ için anti-VEGF tedavisi alan 21 hastanın 21 gözü (grup 4) şeklindedir. Hastaların operasyon gününü, operasyon sonrası 1. gün, 1. hafta ve 1. ayda en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, göz içi basıncı, merkezi ve ortalama makula kalınlığı (SMK ve OMK) değerleri kaydedildi. **BULGULAR:**Gruplar arasında yaş ve cinsiyet açısından anlamlı fark yoktu. Gruplar içinde ayrı ayrı değerlendirildiğinde, tüm gruplarda SMK ve OMK'de kalınlaşma görülmüştür. Grup 4 dışındaki tüm gruplarda SMK'de istatistiksel olarak anlamlı artış saptandı (sırasıyla, $p<0,001$, $p:0,044$ ve $p:0,034$). OMK'de ise yine 4. grup dışındaki tüm gruplarda istatistiksel olarak anlamlı artış görüldü (sırasıyla $p:0.009$, $p:0.006$ ve $p:0.011$). Tüm kontrol zamanlarında hem SMK hem de OMK değerleri, grup 1 ve 2 arasında benzerdi. Grup 1 ve 2'nin tüm kontrol zamanlarında kendi içindeki SMK ve OMK değişimleri analiz edildiğinde, grup 2'de SMK ve OMK'de daha yüksek bir artış görüldü (sırasıyla $p:0.002$ ve $p:0.001$). Yine tüm kontrol zamanlarında SMK ve OMK değerleri grup 3 ve 4 arasında benzerdi. Grup 3 ve 4'ün tüm kontrol zamanları arasındaki SMK ve OMK değişimleri arasındaki fark analiz edildiğinde, grup 4'teki OMK ve SMK değerlerinin grup 3'e göre artışları benzerdi (sırasıyla, $p:0,506$ ve $p:0,817$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Katarakt ameliyatı gereken DMÖ vakalarında makula ödemindeki olası progresyonu önlemek için preoperatif 1 hafta önce uygulanan intravitreal anti-VEGF, fakoemülsifikasyonla aynı seansta yapılan intravitreal anti-VEGF enjeksiyonundan daha etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: anti-VEGF tedavisinin zamanlaması, diyabetik makula ödemi, diyabetik retinopati, fakoemülsifikasyon cerrahisi

SS-34

Lamellar Delikle İlişkili Epiretinal Proliferasyonu (LHEP) Olan Lamellar Maküla Deliklerinin (LMD) İlave Konvansiyonel Ekstrafoveal Epiretinal Membranı (ERM) Olanları ile Olmayanlarının İşlevsel ve Morfolojik Özelliklerinin Karşılaştırılması

Eren Ekici

Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Departmanı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:İlk klinik başvuruda lamellar delikle ilişkili epiretinal proliferasyonu (LHEP) olan lamellar maküla deliklerine (LMD) ilave konvansiyonel ekstrafoveal epiretinal membranı (ERM) olan ve olmayan olguların işlevsel ve morfolojik özellikler açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Retrospektif, gözlemsel, vaka analizi çalışmasında LHEP'i olan LMD'li 29 hastanın 29 gözü, ilave konvansiyonel ekstrafoveal ERM olup olmamasına göre iki gruba ayrıldı. LogMar ölçümündeki görme keskinlikleri ve spektral alanlı optik koherens tomografi (SD-OKT) ile değerlendirilen morfolojik özellikler çalışmanın temel sonuçları olarak hedeflendi. **BULGULAR:**İki grup arasında yaş, cinsiyet, metamorfopsi şiddeti, fundus otofloresansının varlığı, dış sınırlayıcı membran (ELM) kusurları ve IS/OS (İç Segment/Dış Segment) kusurları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. İlave konvansiyonel ekstrafoveal ERM'li grupta, merkezi foveal kalınlık, eksternal horizontal retina defekti çapı ve eksternal vertikal retina defekti çapı ortalamaları biraz daha düşük olmasına rağmen; fark istatistiksel olarak anlamlı değildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**LHEP'i olan LMD'ye ilave konvansiyonel ekstrafoveal ERM'si olan olgular, retina bölümüne ilk başvuruda ilave konvansiyonel ekstrafoveal ERM'si olmayan olgularla işlevsel ve morfolojik özellikler açısından benzer konfigürasyona sahipti.

Anahtar Kelimeler: Lamellar maküler delik, lamellar delikle ilişkili epiretinal proliferasyon, epiretinal membran, optik koherens tomografi.

SS-35

İntravitreal antivasküler endotelyal büyüme faktörü sonrası endoftalmi gelişiminde tamamlanmamış arka vitreus dekolmanının rolü

Durgül Acan, Mine Kuru Toprak, Eyyüp Karahan
Balıkesir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

GİRİŞ VE AMAÇ:Arka vitreus dekolmanı (AVD) gelişmemiş olmasının intravitreal anti-vasküler endotelyal büyüme faktörü (anti-VEGF) sonrası endoftalmi riski açısından öneminin değerlendirilmesi
YÖNTEM:Bu retrospektif girişimsel çalışmada, intravitreal anti-VEGF uygulaması sonrası endoftalmi gelişen 23 hastanın 23 gözü (çalışma grubu), acil vitreus örneği alınması ve intravitreal antibiyotikler sonrası pars plana vitrektomi sırasında değerlendirildi. Bu hastalarda AVD sıklığı, intravitreal anti-VEGF uygulanan ve endoftalmi gelişmeyen 24 hastanın 24 gözüyle (kontrol grubu) karşılaştırıldı. Çalışma grubundaki hastaların vitrektomisi sırasında AVD tamamlandı. İntraoperatif ve postoperatif komplikasyonlar değerlendirildi.
BULGULAR:Kontrol grubu ile çalışma grubu arasında yaş, cinsiyet ve enjeksiyon endikasyonu açısından fark yoktu. Kontrol grubundaki 24 hastanın 13'ünde (%54.1) AVD'nin tamamlanmış olduğu, endoftalmi grubunda ise 23 gözün sadece 2'sinde (%9.5) AVD'nin tamamlanmış olduğu görüldü ($p<0,001$). Cerrahi sırasında, AVD gelişmemiş olan olan 21 hastanın 21'inde AVD komplikasyonsuz bir şekilde oluşturuldu. Cerrahi sırasında hiçbir hastada iyatrojenik yırtık oluşmadı. Hastaların hiçbirinde silikon yağı tamponadı kullanılmadı. Ameliyat sonrası takipte 23 hastanın 3'ünde (%13.0) retina dekolmanı gelişti. Çoklu regresyon analizinde AVD gelişmemiş olmasının intravitreal anti-VEGF sonrası endoftalmi açısından bağımsız bir risk faktörü olduğu tespit edildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Arka vitreus dekolmanı yokluğu, endoftalmi gelişimi açısından için önemli bir risk faktörüdür. Komplikasyonsuz bir şekilde AVD oluşturulması, endoftalmi için yapılan vitrektominin başarılı olması açısından büyük öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: arka vitreus dekolmanı, endoftalmi, pars plana vitrektomi

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-37

Zon 3 Açık Glob Yaralanmalarında Klinik ve Prognostik Faktörler

Halil İbrahim Sönmezoğlu¹, Emine Doğan²

¹Geyve Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Sakarya

²Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Zon 3 açık glob yaralanması (AGY) olan hastalarda demografik, klinik özelliklerin ve prognozu etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi

YÖNTEM: Zon 3 AGY nedeniyle 2018-2022 yılları arasında kliniğimizde takip edilen 36 hastanın dosyaları geriye dönük olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet, travma nedeni, travma tipi, başlangıç görme keskinliği, klinik bulguları, uygulanan cerrahi prosedürler, son görme keskinliği ve ek bulgular incelendi. Prognoz ve sonuç görme keskinliğini etkileyen risk faktörleri incelendi.

BULGULAR: Hastaların 30'u (%83,3)'u erkek, 6'sı (%16,7) kadın olup; yaş ortalaması 44.4±18.9 yıl idi. Hastaların 13 'ünde (% 36.1) künt, 23'ünde (%63.9) perforan yaralanma mevcuttu. Travma nedenleri incelendiğinde en sık travma nedeni 18 yaş altında delici-kesici alet (tel çatal) yaralanması, 18- 65 yaş arasında odun ve demir, 65 yaş ve üzerinde düşme idi. Eşlik eden klinik bulgular sırasıyla vitre içi hemoraji(VİH), vitreus kaybı, hifema, lens hasarı, iris prolapsusu, afaki, göz içi yabancı cisim idi. Hastaların ortalama başlangıç görme keskinlikleri 1.88±1.27 logMAR iken, ortalama oküler travma skoru (OTS) değeri ise 57.3±17.7 idi. Hastaların 15'ine(%41.6) vitreoretinal cerrahis, fakoemülsifikasyon gibi ek cerrahiler gerekti. Takip sürecinde 4 hastada glokom, 9 hastada retina dekolmanı, 1 hastada fitizis gibi ek komplikasyonlar gelişti. Sonuç görme keskinliği ortalama 1.47±1.24 logMAR idi (p:0.019).? Başlangıç görme keskinliği ile son görme keskinliği arasında belirgin bir pozitif korelasyon mevcuttu (p <0.001, r=0.906). Düşük başlangıç görme keskinliği, düşük OTS değeri ve vitre içi hemoraji (VİH) varlığı prognozu olumsuz etkileyen faktörlerdi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Zon 3 AGY'ler ciddi görme kaybına neden olabilen travmalardır. Düşük başlangıç görme keskinliği ve OTS değeri ve VİH varlığı düşük sonuç görme keskinliği için risk faktörleridir

Anahtar Kelimeler: Zon3, Göz travması, OTS, Prognostik faktörler

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

SS-38

Sağlık kuruluna başvuran çocukların göz hastalıkları engeli açısından değerlendirilmesi

Sibel Zırtıloğlu, Özge Pınar Akarsu Açar

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Sağlık kuruluna engelli raporu almak için başvuran çocukların göz hastalıkları açısından değerlendirilmesi
YÖNTEM:Şubat 2019- Ekim 2021 tarihleri arasında sağlık kurulu raporu almak için hastanemiz sağlık kurulunda muayene edilen 6448 çocuk hastanın (0-18yaş) çocuklar için özel gereksinim raporu (ÇÖZGER) raporları oftalmolojik açıdan hastalığı olup olmaması, oftalmolojik bir hastalık mevcutsa tanısı ve aldığı ÇÖZGER puanı retrospektif olarak değerlendirildi.
BULGULAR:6448 çocuk hastanın yaş ortalaması 88 ± 48 ay olarak bulundu. Hastaların 2316'si (%35.9) kız çocuğu ve 4132'si (64.1) erkek çocuğuydu. 94 (%1.5) çocukta özel gereksinim gerektirecek göz hastalığı tespit edildi. Bu çocuklardan 22'si nistagmus, 13'ü optik atrofi, 12'si mikrooftalmi, 9'u prematür retinopatisi, 6'sı konjenital glokom, 6'sı retinoblastam, 4'ü konjenital katarakt nedeniyle opere, 4'ü korneal opasite, 3'ü makula distrofisi, 3'ü retinitis pigmentosa, 3'ü retina dekolmanı ve 2'si ambliopi, 1'i toksoplasma skarı, 1'i enüklea, nedeniyle özel gereksinime ihtiyaç uymuştur. ÇÖZGER puanlama sistemine göre ise bu çocuklardan toplam 27'si belirgin özel gereksinim (BÖGV) ihtiyacı duyarken 44'ü özel koşullu gereksinim (ÖKGV), 16'sı özel gereksinim (ÖGV), 2'si hafif ÖGV, 3'ü ileri ÖGV almıştır.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sağlık kuruluna başvuran çocukların ÇÖZGER puanlama sistemine göre oftalmolojik hastalıklar çok sık karşımıza çıkmamakla birlikte hastalık tanıları çok geniş yelpazede olabilmektedir. Nistagmus ve optik atrofi gibi kesin tanısı konulamadan oluşan son dönem hastalık bulguları sağlık kuruluna en sık başvuru nedenini oluşturmaktadır. Oftalmolojik açıdan hastalığı olup özel gereksinim ihtiyacı olan çocukların puanlama sistemine göre çoğunun ileri düzeyde görme engeli mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: sağlık kurulu, çözger, özel gereksinim

SS-39

Göz Kapağı Yaralanmalarında Demografik, Etiyolojik ve Klinik Özellikler

Emine Doğan, Şule Bahadır Coşkun
Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: AMAÇ: Göz kapağı yaralanmalarında demografik, etiyolojik ve eşlik eden klinik faktörlerin değerlendirilmesi
YÖNTEM: MATERYAL-METOD: Göz kapağı travması nedeniyle 2018-2022 yılları arasında kliniğimize başvuran hastaların kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Yaş, cinsiyet, travma nedeni, klinik bulgular, eşlik eden ön segment bulguları, ek komplikasyonlar analiz edildi.
BULGULAR: Göz kapağı yaralanması nedeniyle başvuran 29'u kadın 106'sı erkek 135 hastanın yaş ortalaması 37.0 ± 18.6 olup; hastaların 29'u (%21.4) 18 yaş ve altında, 94'ü (%69.6) 18-65 yaş arasında, 12'si (8.8) 65 yaş ve üstünde idi. Hastaların 70'inde (%51.8) üst kapak, 54'ünde (%40) alt kapak, 11'inde (%8.1) hem alt hem üst kapak etkilenmişti. Travma nedenleri incelendiğinde; sıklık sırasına göre düşme, trafik kazası, odun, demir, cam, dal, boynuz çarpması, darp, kedi tırnağı, tel, torpil, matkap, makas, çivi, şemsiye, kanca ve taş ile yaralanma etiyolojide yer alıyordu. Almış üç gözde (%46.6) kirpikli kenar kesisi, 11 (%8.1) gözde parçalı kesi mevcuttu. On beş gözde (%11.1) yara yerinde yabancı cisim mevcuttu. Otuz hastada (%22.2) (20 alt, 10 üst) eşlik eden kanalikül kesisi mevcuttu. Eşlik eden diğer bulgular 23 (%17) hastada konjonktival, 9 (%6.6) hastada korneoskleral, 5 (%3.7) hastada skleral kesi, 6 (%4.4) hastada hifema, 10 (%7.4) hastada korneal epitel defekti, 9 (%6.6) hastada intravitreal hemoraji, 5 (%3.7) hastada retina dekolmanı idi. Takiplerde 4 hastada yara yerinde çekinti, 1 hastada ektropiyon gelişti. 5 hastada resuturasyon gerekti. Ek komplikasyon görülmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Göz kapağı yaralanmaları çocukluk ve gençlik döneminde ve erkeklerde daha sık görülür. En sık yaralanma mekanizmaları düşme ve trafik kazası ya da çeşitli cisimlerle çarpmadır. Kirpikli kenar ve kanalikül kesisi sıklıkla eşlik etmektedir. Göz kapağı travmalarına hifema, abrazyon, korneoskleral perforasyon gibi ciddi oküler patolojiler eşlik edebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göz kapağı, Travma, Kanalikül

PS-01

Penetran Keratoplasti Sonrası Tedaviye Dirençli Glokom Gelişen Gözlerde Micropulse Transskleral Diod Lazer Siklofotokoagülasyonun Etkinliği ve Güvenliği

Gülizar Demirok, Güner Üney, Selma Uzman
Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Penetran keratoplasti (PKP) sonrası tedaviye dirençli glokom gelişen olgularda uygulanan micropulse transskleral diod lazer siklofotokoagülasyonun (MP-TSCPC) etkinlik ve güvenliğinin değerlendirilmesi.

YÖNTEM: PKP sonrasında glokom gelişen, medikal ve cerrahi glokom tedavisine dirençli/ cerrahi için riskli hastalardan MP-TSCPC uygulanan olgular çalışma kapsamına alındı. Hastaların cerrahi öyküleri, lazer öncesi ve 6. ay görme seviyeleri, göz içi basınçları (GİB), tedavileri değerlendirildi. Uygulanan lazer seans sayıları, lazer sonrası gelişen komplikasyonlar, lazer tedavisi sonrası cerrahi gereksinimleri incelendi.

BULGULAR: Dokuz hastanın 9 gözü dahil edildi. Yaş ortalaması 42.11 ± 18.72 (5-62) yıl idi. PKP için endikasyonlar 4 korneaskleral travma, 2 fakoemülsifikasyon sonrası ödem, 1 konjenital glokoma bağlı lökom, 1 Peters anomalisi, 1 herpetik keratit sekeli idi. PKP sonrası 2 hastada trabekülektomi, 2 hastada valv implantasyonu yapıldı. Tekrarlayan ekspozur ve tenon kisti nedeniyle 2 implant da çıkarıldı. Lazer öncesi ortalama GİB 37.44 ± 10.78 (23-53) mmHg, ilaç sayısı 3.77 ± 0.44 , görme 2.37 ± 2.03 logMAR iken lazer sonrası 6. ayda değerler 21.77 ± 9.05 (10-36) mmHg ($p=0.011$), 3.22 ± 0.97 ($p=0.102$) ve 1.85 ± 0.61 logMAR ($p=0.715$) idi. Çoklu seans uygulanan hastalardan birinde yeterli GİB düşüşü sağlanamadı, 1 olguda 1 ay süren ve tedavi ile düzelen hipotoni gelişti. Altı aylık takipte olgularda greft yetmezliği ya da arka segment komplikasyonu görülmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: PKP sonrası glokom gelişimi geri dönüşümsüz optik sinir hasarı ve greft yetmezliği açısından önemli bir tehdittir. Tedaviye yanıt alınamayan ya da cerrahi başarının sağlanamayacağı öngörülen gözlerde MP-TSCPC uygulaması olgu serimizde GİB düşüşü sağlamış ve greft kaybını önlemiştir. Altı aylık takipte aynı tedavi ile GİB kontrolü sağlanabilmektedir. Görme keskinliği benzer düzeyde kalmıştır. Postkeratoplasti glokomda MP-TSCPC kullanımının diğer invaziv yöntemlere kıyasla etkin ve güvenli oluşu uzun süreli takip ve daha fazla sayıda hastada uygulama ile desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Penetran keratoplasti, postkeratoplasti glokom, micropulse transskleral diod lazer siklofotokoagülasyon

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-03

Travmatik aç ı gerilemesi glokomu olan 3 olguda gonyoskopi aracılı transluminal trabekülotomi cerrahisi

Gülizar Demirok

Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Oküler travma nedeniyle aç ı gerilemesi glokomu olan 3 olgunun gonyoskopi aracılı transluminal trabekülotomi (GATT) cerrahisi ile yönetiminin sonuçlarını sunmak. **YÖNTEM:**Glokom kliniğinde takipli medikal tedaviye rağmen progresyonu devam eden ve GATT cerrahisi uygulanan 3 aç ı gerilemesi glokomlu olgunun dosyaları incelendi. Cerrahi öncesi ve sonrası görme seviyeleri, göz iç i basınçları (GİB), medikal tedavileri, aç ı ve ön-arka segment muayene bulguları kaydedildi. **BULGULAR:**Olguların demografik özellikleri ve muayene bulguları Tablo 1 de özetlenmiştir. Altı yıl önceye ait travma öyküsü olan bir olguda 1800 (Olg u 1), diğer iki olguda ise 3600 trabekülotomi tamamlanabildi. Olgularda periferik anterior sineşi yoktu. Olg u 3 de, travmatik katarakt nedeniyle GATT cerrahisi ile birlikte fakoemülsifikasyon da uygulandı. Olg u 1 de postoperatif 1. ayda GİB 40 mmHg olarak devam etmesi üzerine ve konjonktivanın trabekülektomi için uygun olmaması nedeniyle transskleral diod lazer siklofotokoagulasyon yapıldı. Diğer iki olgu postoperatif son vizitte ilaçsız sırasıyla 10 ve 12 mmHg GİB ile görüldüler. Olgularda cerrahiye bağı lı spontan iyileş en hifema dışında komplikasyon görü lmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Aç ı gerilemesi glokomu travma sonrası geç geliş en glokomda en sık sebep olarak karş ımıza çıkmaktadır. Medikal tedaviye yanıt vermeyen olgularda trabekülektomi cerrahisi en sık uygulanan cerrahidir. GATT ise son yıllarda uygulama sıklığı artan non-invaziv glokom cerrahisidir. Aç ı gerilemesi glokomlarında sonuçlarına dair literatür verisi sınırlıdır. Bizim iki olgumuzda GATT cerrahisi ile tatminkar sonuç elde edilmiştir, bir olgumuzda ise hem cerrahinin sirküler tamamlanamamasına hem de travma ve glokomun süresinin uzun olması ve aç ı gerilemesinin daha geniş olmasına bağı lı sonuç başarılı olmamıştır ve ek giriş im gerekmiştir. Buna rağmen aç ı gerilemesi olan ve aç ısı diğer yönlerden uygun olan olgularda, iyi uygulanmış bir GATT cerrahisinin trabekülektomiye alternatif olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Aç ı gerilemesi glokomu, Travmatik glokom, gonyoskopi aracılı transluminal trabekülotomi

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-07

Revo NX ile Elde Edilen Biyometrik Verilerin, Lenstar ve IOL Master700 ile Kıyaslanması

Gönül Karataş Durusoy

Gaziantep Ersin Aslan Eğitim Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Aksiyel uzunluk ölçümü için yeni bir yöntem olan optik koherens tomografi biyometrisi (B-OCT) olarak adlandırılan Revo NX cihazı ile elde edilen optik biyometrik parametreleri; LENSTAR ve IOLMaster 700 ile karşılaştırarak değerlendirmeyi amaçladık. **YÖNTEM:**Çalışmamızda 75 yaş altı hastaların dosyaları retrospektif olarak değerlendirildi. B-OCT (REVO NX, Optopol Technology, Poland), IOLMaster 700 (Carl Zeiss Meditec AG, Germany), Lenstar (Haag-Streit Diagnostics, Switzerland) kullanılarak ölçülmüş olan; aksiyel uzunluk (AL), ön kamara derinliği (ÖKD), lens kalınlığı (LK) ve merkezi kornea kalınlığı (MKK) değerleri arasındaki uyum karşılaştırıldı. Ölçümlerin benzerliği, sınıf içi korelasyon katsayıları (ICC'ler) değerlendirilerek kıyaslandı. Her üç cihazla da ölçüm hatası oranları kaydedildi ve karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Çalışmamıza 31 hastanın, 61 gözü dahil edildi. Her üç cihaz kullanılarak yapılan ölçümler arasındaki korelasyon olağanüstüydü. RevoNX, Lenstar ve IOLMaster700 ile elde edilen değerler sırasıyla (AL: 24.49, 24.49, 24.49); (ACD: 3.58, 3.55, 3.54); (LT: 3.96, 3.99, 3.99); (MKK: 529, 531, -) olarak bulundu. Ölçümler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Revo NX ile elde edilen AL ölçümünün, Lenstar ve IOLMaster 700 ile olağanüstü bir korelasyona sahip olduğu görüldü. Revo NX, Lenstar ve IOLMaster700 ile elde edilen; IOL güç seçimi için yüksek öneme sahip biyometrik ölçümler arasında, küçük, önemsiz farklılıklar göstermektedir. Bu yöntem, ilk spektral alan OCT tabanlı biyometri tekniği olup; standart bir OCT cihazına entegre edilmiş tek yöntemdir. Böylece OCT teknolojisine yeni bir işlevsellik kazandırdığı düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Aksiyel uzunluk, Biyometri, Revo NX

PS-11

Fabry Hastalığına Bağlı Kornea Vertisillatanın Korneal Aberasyonlar Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Kübra Kahraman Koç¹, Nesrin Büyüktortop Gökçinar², Selda Fatma Bülbül³

¹Şanlıurfa Balıklıgöl Devlet Hastanesi, Şanlıurfa

²Kırıkkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kırıkkale

³Kırıkkale Üniversitesi, Pediatrik Metabolizma Bilim Dalı, Kırıkkale

GİRİŞ VE AMAÇ:Fabry hastalığı (FH), α -galaktozidaz A enzim eksikliğine bağlı olarak deri, göz, böbrek, kalp, beyin ve periferik sinir sistemi gibi çeşitli hücre ve dokularda glikosfingolipid birikimine neden olan kalıtsal bir lizozomal depo hastalığıdır. En sık görülen oküler bulguları kornea vertisillata (KV), retinal ve konjonktival damar tortuozitesi ve lens opasitesidir. KV korneanın bazal epitel tabakasında sarmal şeklinde altın-kahve veya gri renkli birikimlerden oluşmaktadır. Görme keskinliğini önemli oranda azaltmadığı için nispeten zararsız bir bulgu olduğu düşünülmektedir. Ancak, son yıllarda görsel fonksiyonlar üzerine olumsuz etkisi olduğu konusunda sınırlı yayınlar mevcuttur. KV'nin oküler aberasyonları etkileyerek görsel fonksiyonları bozabileceğini düşünmekteyiz. Bu nedenle FH'ya bağlı KV'si olan hastaların wavefront analizlerini sağlıklı gözlerle karşılaştırmayı amaçladık. **YÖNTEM:**Kliniğimizde FH tanısıyla takipli 21 hasta Fabry grubu olarak; 41 sağlıklı gönüllü kontrol grubu olarak çalışmaya dahil edildi. Olguların oftalmolojik muayenelerini takiben kombine Scheimpflug-Placido disk temelli ön segment analiz cihazı (Sirius, CSO, İtalya) ile korneanın aberometrik verileri (yüksek sıralı aberasyonlar, düşük sıralı aberasyonlar, koma, trefoil, astigmat, sferik aberasyon) elde edildi. Sonuçlar gruplar arasında istatistiksel olarak karşılaştırıldı. **BULGULAR:**21 Fabry hastasının 11'inde (%52,38) KV vardı. KV'si olan hastalar ile kontrol grubunun aberasyon verileri karşılaştırıldığında anterior yüksek sıralı aberasyonlar KV'si olan grupta anlamlı olarak yüksek saptanmıştır, (p=0,047). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**KV, FH tanısında en güvenilir oftalmolojik belirteç olarak kabul edilmektedir. KV, görme keskinliğini azaltmasa da görme kalitesinin bozabilmektedir. Çalışmamız bildiğimiz kadarıyla literatürde ilk defa KV'nin yüksek sıralı aberasyonları artırabileceğini göstermiştir. KV'si olan hastalar sadece görme keskinliği ile değil diğer görsel fonksiyonlar açısından da değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Aberasyonlar, Fabry hastalığı, Kornea vertisillata

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-13

Santral Kornea Kalınlığı Ölçümlerinin Üç Farklı Cihaz ve Ultrason Pakimetri ile Karşılaştırılması

Yüşa Bülent Kısaboy, Pınar Sultan, Hülya Güngel

İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Sağlıklı gönüllülerde ultrason pakimetrisi (UP), Sirius topografisi (ST), Topcon SP-1P speküler mikroskopisi (SM) ve RTVue Optik koherens tomografi (OKT) ile elde edilen santral kornea kalınlığı (SKK) ölçüm sonuçlarını karşılaştırmak. **YÖNTEM:** Prospektif çalışmamıza 40 sağlıklı kişinin 40 gözü dahil edildi. Kornea ölçümlerini etkileyebilecek aktif ya da geçirilmiş göz hastalığı öyküsü olan, kontakt lens kullanan, sistemik ya da topikal ilaç kullanımı olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Tüm hastaların sağ gözünden ST, SM ve OKT ile SKK ölçümleri alındı. UP ölçümü ise gözler bir damla %0,5'lik proparakain hidroklorür ile anestezi edildikten sonra ve önceki ölçümlerden 20 dakika sonra aynı gün içinde yapıldı. Yapılan dört ölçüm arasında istatistiksel fark olup olmadığı araştırıldı. **BULGULAR:** Yaş ortalaması 56.37 ± 4.32 (50-67) olan 40 hastanın 14'ü erkek 26'sı kadındı. Gönüllülerin OKT ile ortalama RSLT değeri 106.35 ± 8.26 (94-135 μ); non-kontakt tonometri ile ölçülen göz içi basıncı değeri ise 15.97 ± 8.26 (11-20 mmHg) tespit edildi. UP, ST, SM ve OKT için ortalama $\pm$ SD SKK değerleri sırasıyla 538.33 ± 30.80 (476-605); 538.17 ± 33.78 (458-611); 518.56 ± 28.4 (453-590); 525.84 ± 29.76 (458-590) μ m olarak ölçüldü. Ortalama SKK ölçümleri dört grup arasında istatistiksel olarak farklıydı ($p = 0.011$). Gruplar ikili olarak karşılaştırıldığında ise UP ile SM arasında ($p=0,034$) ve ST ile SM arasında ($p=0,036$) istatistiksel fark saptandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Çalışmamızda SM'nin UP ve ST ile karşılaştırıldığında SKK'yı ince ölçtüğünü tespit ettik. OKT ile yapılan ölçümlerde ise ikili karşılaştırmalarda fark tespit edilmedi. Doğru SKK ölçümü klinikte özellikle refraktif cerrahide preoperatif değerlendirmede ve glokomda doğru GİB tayin etmede önemlidir. SKK ölçümünde cihazlar arası ölçüm farkları olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Santral Kornea Kalınlığı, Pakimetri, Kornea

PS-14

Cerrahi Yüz Maskesi Kullanım Süresinin Oküler Yüzey ve Kornea Topografisine Etkisinin Değerlendirilmesi

Neslihan Bayraktar Bilen, Döndü Melek Ulusoy, Murat Sinan Sarıcaoğlu
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Cerrahi maske kullanımı; maskeden göze doğru olan hava akımı nedeniyle, bu akımı engellemek için maskenin burna ve üst yanaklara bantlanması durumunda ise alt göz kapağında mekanik ektropiyona sebebiyet vererek oküler yüzeyi etkileyebilir. Bu çalışmanın amacı cerrahi maske kullanım süresinin kuru göz parametrelerine ve kornea topografisine etkisinin araştırılmasıdır. **YÖNTEM:**Çalışmaya cerrahi yüz maskesi kullanan 75 katılımcı dahil edilmiştir. Katılımcılar günlük yüz maskesi kullanım sürelerine göre grup 1 (günde 3 saatten az; n:25), grup 2 (günde 3-6 saat arası; n:25) ve grup3 (günde 6 saatten fazla; n:25) olarak gruplandırılmıştır. Dışlama kriterleri: sistemik hastalık hikayesi (diyabet, romatizmal hastalıklar), göz cerrahisi geçirmek, göz hastalığı (keratokonus, glokom, kronik allerjik konjonktivit, kornea skarı, pterijyum) olması ve kontakt lens kullanımı idi. Kuru göz parametreleri, Schirmer testi ve gözyaşı kırılma zamanı (TBUT) ile değerlendirildi. Pakimetri ve keratometri değerleri, Scheimpflug korneal topografi aleti (Pentacam; Oculus Inc., Wetzlar, Germany) ile ölçüldü. **BULGULAR:**Gruplar arasında yaş ve cinsiyet bakımından fark yoktu ($p>0.05$). TBUT ve Schirmer testi grup 3'te grup 1 ve grup 2'ye göre anlamlı olarak düşüktü (sırasıyla TBUT: 10, 10,5, $p<0.001$; Schirmer: 10, 8,3, $p<0.001$). En ince ve santral pakimetri değeri grup 3'te grup 1 ve grup 2'ye göre anlamlı olarak düşüktü (sırasıyla, santral pakimetri: 560.5, 538, 517, $p<0.001$; en ince pakimetri: 556.5, 533, 508 $p<0.001$). TBUT ve Schirmer testi ile pakimetri değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif korelasyon vardı (tümü için $p<0.001$). Diğer kornea parametrelerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmedi (tümü için $p>0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Uzun süreli maske kullananlarda TBUT ve Schirmer değerleri anlamlı olarak daha düşüktür. Maske kullanımı evaporatif kuru göz için bir risk faktörü olarak değerlendirilebilir. Kornea topografisi değişiklikleri kuru göz bulguları ile ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: cerrahi maske, kornea topografisi, kuru göz, oküler yüzey

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-17

Kontrolsüz Tip 2 diyabetes mellitus (DM) hastaları ve sağlıklı erişkinlerin santral kornea kalınlığı (SKK) ve kornea endotel parametrelerinin karşılaştırılması

Kıvanç Güngör, Alper Mete, Sabit Kimyon

Gaziantep Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:Kontrolsüz tip 2 diyabetes mellitus (DM) hastalarında ve sağlıklı gönüllülerin santral kornea kalınlığı (SKK) ve kornea endotel parametrelerinin karşılaştırılması.
YÖNTEM:Bu prospektif karşılaştırmalı-gözlemsel çalışmada kontrolsüz tip 2 DM'si olan 40 hastanın sağ gözü (40 göz) ve 43 sağlıklı gönüllünün sağ gözü (43 göz) incelendi. Santral kornea kalınlığı (SKK) ve endotel hücre yoğunluğu (EHY), hücre alanı varyasyon katsayısı ve hekzagonalite yüzdesini içeren kornea endotel parametreleri temassız speküler mikroskop ile değerlendirildi. Elde edilen veriler iki grup arasında istatistiksel olarak karşılaştırıldı.
BULGULAR:Kontrol grubu ile kıyaslandığında çalışmamız grubunun ortalama SKK'si anlamlı olarak artmış ortalama EHY'si anlamlı olarak azalmıştı (Sırasıyla; $p=0,03$, $p=0,007$). Kontrolsüz diyabetli grupta hücre alanı varyasyon katsayısı daha yüksekti ve hekzagonalite yüzdesi daha düşüktü fakat istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi (Sırasıyla; $p=0,064$, $p=0,235$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Kontrolsüz tip 2 DM'li hastalarda SKK anlamlı olarak artmış ve EHY anlamlı olarak azalmıştır. Çalışmamızda DM'li grupta daha yüksek oranda hücre alanı varyasyon katsayısı ve daha düşük oranda hekzagonal hücre izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kornea endoteli, Santral kornea kalınlığı, Tip II diyabet, Speküler Mikroskop

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-18

Fahr sendromu ve optik disk drusen: Olgu sunumu

Pınar Kaya, Yasemin Özdamar Erol

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Optik disk drusen saptanan bir Fahr sendromu olgusunu sunmak.
YÖNTEM:Optik disk drusen saptanan bir Fahr sendromu olgusunu sunmak.
BULGULAR:66 yaşında Fahr sendromu nedeniyle nörolojik kliniğinden takip edilen hasta rutin muayene için kliniğimize başvurdu. Hastanın muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği her iki gözde 1,0 düzeyinde, göz içi basıncı sağ gözde 16 mm Hg, sol gözde 15 mmHg saptandı. Ön segment muayenesinde patoloji tespit edilmeyen hastanın fundus muayenesinde sağ optik diskin sınırlarında siliklik tespit edildi ve bu görünüme drusen ile uyumlu idi. B scan ultrasonografisinde optik disk başında hiperekojen görünüm saptanan hastada; fundus otofloresans ve EDI-OCT (enhanced depth imaging-optical coherence tomography) görüntüleme ile drusen varlığı teyit edildi. Hasta Fahr sendromuna eşlik eden optik disk drusenini içine taşıyan bir hasta olarak değerlendirildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Fahr sendromu beyinde bazal ganglionlarda, serebellumda bilateral simetrik kalsifikasyonlarla seyreden ve nadir görülen bir nörodejeneratif hastalıktır. Bu vakalarda optik disk başında da kalsifik plakların görülebileceği ve optik disk başında drusen gelişimine ya da drusen benzeri görünüme yol açabileceği düşünülmektedir. Fahr sendromlu hastaların optik drusen açısından tetkik ve takip edilmesi gerektiği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Drusen, Fahr sendromu, optik disk drusen

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-19

Kornea Çapraz Bağlama Tedavisi Sonrası Erken Dönemde Yumuşak Kontakt Lens Kullanımı İlişkili Keratit

Eda Nur Gönültaş Özkan, Gamze Dereli Can
Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus (KK) nedeniyle takip ettiğimiz ve kornea çapraz bağlama (KÇB) uyguladığımız hastanın postoperatif refraktif amaçlı yumuşak kontakt lens (YKL) kullanması ile ilişkili olduğu düşünülen keratit olgumuzdan bahsetmek. **YÖNTEM:**Görme azlığı şikayeti ile gelen ve KK tanısı konulan hastanın sol gözüne KÇB uygulandı. Postoperatif 2. ayında hasta ağrı ve görmede azalma şikayeti ile başvurdu. Hastanın keratit odağı ile birlikte şiddetli ön kamara reaksiyonu ve hipopiyonu olması üzerine yatış yapıldı. **BULGULAR:**16 yaşında kadın hasta ilk muayenesinde görme keskinliği sağ 20/25, sol 20/50 idi. Vogt çizgileri, Fleischer halkası mevcuttu. Topografide evre 2 KK teşhisi konuldu ve sol göze epitel kaldırılarak hızlandırılmış prosedürle KÇB uygulandı. Postoperatif takipleri doğaldı. Hasta 2.ayda şiddetli ağrı ve görmede azalma şikayeti ile geldi. Muayenesinde sol görme keskinliği el hareketi, kornea santralinde geniş infiltratif odak ve uydu lezyon, 2mm seviye veren hipopiyon, siliyer enjeksiyon mevcuttu (Resim 1). Hastanın YKL kullandığı öğrenildi. Kazıntı örnekleri, kontakt lensi, kabı ve solüsyonu ile birlikte alındı. Yatış verilerek topikal güçlendirilmiş vankomisin, gentamisin, topikal flukonazol ile sistemik flukonazol ve seftriakson başlandı. Takibinin 3. günü santral infiltratta küçülme, epitelde kapanma, hipopiyonun kaybolması üzerine topikal loteprednol eklendi. Kültürde MRSE (Metisilin dirençli Staph. epidermidis) üremesi sonucu enfeksiyon hastalıkları görüşüyle sistemik klindamisine geçildi. Hastanın 5. gün görme keskinliği 20/200, infiltrat oldukça sınırlanmış, ön kamara sakindi. 1 ay süren tedavi sonucu santral korneal haze bırakarak iyileşme izlendi. Son görme keskinliği 20/40 idi (Resim 2). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Staph. epidermidis biyofilm oluşturmaları nedeniyle korneada mikrotravmalara neden olacak şekilde YKL kullanımı ile ilişkili keratitlerde en sık izole edilen etkenlerdendir. KÇB sonrası korneal yeniden şekillenme aşamasında erken YKL kullanımı mikrobiyal keratitlere yatkınlığı arttırabilir.

Anahtar Kelimeler: Keratit, Keratokonus, Kornea Çapraz Bağlama

TOD 44.

Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-22

Penetran Göz Yaralanması Sonucu İntraoküler Yabancı Cisim ve Travmatik Katarakt

Büşra Yorulmaz, Gamze Dereli Can

Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Penetran göz yaralanması sonucu intraoküler yabancı cisim çıkarılması, perforasyon tamiri ve travmatik katarakt cerrahisi yapılan olgu sunumu
YÖNTEM:Sol gözüne çivi batması sonucu penetran kornea yaralanması ile gelen hastanın cerrahi olarak intraoküler yabancı cisim çıkartması, kornea perforasyon tamiri ve elektif olarak travmatik katarakt aspirasyonu ve intraoküler lens (İOL) implantasyonu yapıldı.
BULGULAR:Hastanın preoperatif görme keskinliği el hareketi düzeyindeydi. Muayenesinde kornea santralinden giriş yapan ve lens içine penetre olan çivi mevcuttu. B-mode USG çekilemedi. Orbital BT’de yabancı cisim lens içine penetre görünümde, vitreus reflesi doğal ek yabancı cisim yoktu. Genel anestezi altında ön kamara dengeli tuz solüsyonu ile yıkanarak kortikal bakiyeler temizlendikten sonra yabancı cisim çıkartıldı ve kornea perforasyon hattı sütüre edildi. Ön kamaraya sefuroksim verilerek sızdırmazlık kontrolü yapıldı. İnflamasyonu tetiklememek adına elektif katarakt cerrahisi planlandı. Preoperatif muayenesinde sütüre edilmiş kornea kesi hattı, ön kamarada korteks bakiyeleri ve lens şişkin ve matür beyaz görünümde saptandı. B-mode USG’de retina yatışık görünümdeydi. Genel anestezi altında fakoemülsifikasyon ve İOL implantasyonu planlanan hastanın cerrahi esnasında ön kapsülde kornea kesi hattı ile aynı aksta perfore olduğu izlendi. Kistotom yardımı ile ön kapsül yuvarlak kapsüloreksis tamamlandı devamında kornea kesi hattı ve ön kapsül perforasyonu ile aynı hizada arka kapsülde de perforasyon olduğu izlendi. Ön vitrektomi tamamlanarak 3 parçalı İOL sulkusa enjekte edildi. 1 ay sonra görme keskinliği 2 metreden parmak sayma seviyesindeydi. Ön segment muayenesinde sütüre edilmiş kornea kesi hattı ve İOL santralize idi. Fundus muayenesinde ise retina yatışık görünümdeydi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Penetran göz yaralanması ile başvuran hastalarda acil şartlarda yabancı cisim çıkarılıp perforasyon hattı tamir edildikten sonra korteks bütünlüğü korunuyorsa elektif olarak katarakt aspirasyonu yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Kornea Perforasyonu, Travmatik Katarakt, Yabancı Cisim

PS-27

Geç Pretermelerde Prematüre Retinopatisi Gelişimi ile Tam Kan Sayımı Parametreleri Arasındaki İlişki

Eşay Kıran Yenice, Caner Kara

Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Prematürite dışında herhangi bir perinatal risk faktörü olmayan geç preterm bebeklerde, prematüre retinopatisi (ROP) gelişimi ile tam kan sayımı (TKS) parametreleri arasında ilişkiyi değerlendirmek. **YÖNTEM:**Çalışmada, 34 hafta doğan ve sepsis, kan ürünü transfüzyonu, respiratuar distres sendromu (RDS), nekrotizan enterokolit (NEK), intraventriküler kanama ve mekanik ventilasyon ihtiyacı gibi herhangi bir perinatal risk faktörü olmayan prematüre yenidoğanların dosyaları geriye dönük tarandı. Doğum sonrası 1.aydaki TKS sonuçları kaydedildi. ROP gelişimine göre ROP mevcut hastalar Grup 1, ROP mevcut olmayan hastalar Grup 2 olarak sınıflandırıldı. Sonuçlar gruplar arasında istatistiksel olarak karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Çalışmaya doğum haftası 34 hafta, ortalama doğum kiloları 2036 ± 399 (1420-2930) gr olan 42 hasta dâhil edildi. Hastaların % 47,6'sında (n=20) ROP saptanırken, % 52,4'ünde (n=22) ROP yoktu. Tam kan sayımı parametreleri sonuçları değerlendirildiğinde ROP saptanan grupta beyaz küre sayısı (WBC), hemoglobin (Hb), hematokrit (HCT), trombosit sayımı (PLT), ortalama korpüsküler hemoglobin (MCH), ortalama korpüsküler volüm (MCV) ve nötrofil (NEU) değerleri daha yüksek iken kırmızı küre sayımı (RBC), kırmızı hücre dağılım genişliği (RDW), lenfosit (LYMPH), monosit (MONO) ve mutlak eozinofil değeri (# EOS) ise daha düşük saptandı. Gruplar arasında bu parametreler açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). Mutlak bazofil değeri (#BASO) ise ROP saptanan grupta anlamlı olarak daha yüksek saptandı ($p<0.05$). Ayrıca nötrofil lenfosit oranı (NLR), trombosit lenfosit oranı (PLR) ve sistemik-immün inflamasyon indeksi (SII) değerleri ROP saptanan grupta daha yüksek saptanmasına rağmen gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi ($p>0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu çalışmanın sonuçlarına göre literatürden farklı olarak geç preterm bebeklerde ROP gelişimi ile bazofil değerleri arasında tespit edilen ilişki dikkat çekici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Prematüre retinopatisi, geç preterm, tam kan sayımı, bazofil

PS-33

Diyabetik maküler ödem ile sistemik inflamatuvar indeks, nötrofil lenfosit oranı ve trombosit lenfosit oranı arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi

Eyüp Düzgün, Doğukan Cömerter

Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada diyabetik maküler ödemin (DMÖ); nötrofil-lenfosit oranı (NLR), platelet-lenfosit oranı (PLR) ve sistemik inflamatuvar indeks (Sii) düzeyleri ile ilişkisini araştırmayı amaçladık. **YÖNTEM:**Retina biriminde takipli diyabetik hastalar ile göz hastalıkları polikliniğinde muayenesi yapıldıktan sonra katarakt dışında bir göz hastalığı bulunmayan olgular içinden tıbbi kayıtlar geriye dönük taranarak, dahil olma kriterlerini karşılayan olgular çalışmaya dahil edildi. Yaş ve cinsiyet yönünden eşleştirilmiş gruplardan; DMÖ bulunmayan grup 35, DMÖ bulunan grup 30, sağlıklı kontrol grubu 30 olgudan oluşuyordu. Diyabet dışından bilinen kronik bir hastalığı veya enfeksiyonu olmayan yetişkinlerden alınan hemogram parametreleri üzerinden inflamatuvar indeksleri hesaplanarak karşılaştırıldı ve diğer hematolojik parametreler ile korelasyonu araştırıldı. Sii, (nötrofil sayısı x platelet sayısı /lenfosit sayısı) formülü ile hesaplanarak bulundu. **BULGULAR:**Gruplar arasında ortalama açlık kan glukozu, HbA1c, C-Peptit, HDL değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı.(sırasıyla Kruskal Wallis test; $p=0,0001$, $p=0,0001$, $p=0,048$, $p=0,044$) Sadece ödemli ve ödemsiz diyabetli hastalar karşılaştırıldığında ise HDL ve HbA1c değerleri arasındaki fark anlamlıydı. (sırasıyla Mann Whitney U test; $p=0,02$, $p=0,027$) Gruplar arasında NLR, PLR, Sii, vücut kitle indeksi, C- reaktif protein, LDL, hemoglobin, homosistein, insülin, spot idrarda mikroalbumin ve spot idrarda kreatinin seviyeleri açısından istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi. ($p>0,05$) Tüm katılımcıların NLR ve Sii değerleri ile C-Peptit değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı, pozitif yönlü korelasyon vardı. (sırasıyla Spearman Korelasyon Analizi; $r=0,285$; $p=0,007$, $r=0,321$; $p=0,002$) **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Çalışmamızda DMÖ bulunan hastaların NLR, PLR ve Sii düzeyleri DMÖ bulunmayan diyabetik hastalar ve sağlıklı kontrol grubuna göre farklı değildi. Bu belirteçlerin DMÖ'nün bağımsız bir göstergesi olmadığı saptandı.

Anahtar Kelimeler: diyabet, diyabetik maküler ödem, inflamasyon, nötrofil lenfosit oranı, platelet lenfosit oranı, sistemik inflamatuvar indeks

PS-34

Rinoplasti Sonrası Santral Retinal Arter Oklüzyonu Gelişen Bir Olgu ve Hiperbarik Oksijen Tedavisi Sonuçları

Şule Nur Acar Duyan, Murat Keskin

Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Rinoplasti operasyonu sonrası literatürde birçok akut ve kronik komplikasyon bildirilmiştir. Görme kaybı ise son derecede nadirdir. Hastaların çoğunda görme kaybı, intraarteriyel enjekte edilen ajanların burun boşluğuna retrograd akışı veya optik sinire doğrudan travma ile ortaya çıkan retinal emboliye bağlanmıştır. **YÖNTEM:**Bu olgu sunumunda rinoplasti operasyonu sonrası santral retinal arter oklüzyonu (SRAO) gelişen ve hiperbarik oksijen tedavisi verilen bir hastanın klinik bulguları ve tedavisi literatür eşliğinde tartışılacaktır. **BULGULAR:**18 yaşında erkek hasta dış merkezde bir gün önce rinoplasti operasyonu geçirdikten sonra tek gözde ani ağrısız görme kaybı nedeniyle göz hastalıklarına konsülte edilmiş ve tarafımıza sevk edilmiştir. İlk oftalmolojik muayenesinde görme keskinliği sağ gözde P (-), sol gözde tamdı. Ön segment muayenesi bilateral doğaldı. Fundus muayenesinde retinanın soluk olduğu ve cherry red spot görünümü mevcut olduğu görüldü. Sağ gözde santral retinal arter tıkanıklığı tanısı konuldu. Optik koherans tomografisinde (OKT) sağ gözde iç retinal katmanlarda hiperreflektivite ve kalınlık artışı, dış katmanlarda ise gölgelenme izlendi. Fundus floresin anjiyografi de santral retinal arter tıkanıklığı ile uyumlu idi. Hastaya oküler masaj, ön kamara lavajı yapıldı ve topikal antiglokmatöz tedavi başlandı. Hastaya hiperbarik oksijen tedavisi planlandı. Hiperbarik oksijen tedavisinin 10. gününde hastanın son görme keskinliği sağ gözde 1 mps'ye ulaştı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Rinoplasti sonrası SRAO literatürde son derece nadirdir. Altta yatan mekanizmanın, lokal anestezi ve epinefrin enjeksiyonunun santral retinal arter için hipoperfüzyon ve iskemi ile birlikte vazospazma neden olabileceği, direk mekanik travma ve embolik vasküler olaylar olabileceği düşünülmektedir. SRAO' nun nedeni ne olursa olsun, zamanında tanı ve tedavi hastanın prognozunu etkiler. Rinoplasti sonrası ani görme kaybında SRAO olabileceği mutlaka akla gelmeli ve en kısa sürede tedavi başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: hiperbarik oksijen, santral retinal arter oklüzyonu, rinoplasti

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-35

Güneş Tutulması Sonrası Solar Retinopati Gelişen 3 Olgu ve Optik Koherans Tomografi Bulguları

Şule Nur Acar Duyan

Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Solar retinopati, en sık güneş tutulmasından sonra gözlenen, yoğun güneş radyasyonuna maruz kalmanın neden olduğu merkezi makulada hasar anlamına gelmektedir. Semptomlar genellikle maruz kaldıktan sonra 1-4 saat içinde gelişir ve görme azalması, metamorfopsi, mikropsi ve merkezi veya parasantral skotomları içerir. **YÖNTEM:**Bu olgu sunumunda 25 Ekim 2022 tarihindeki kısmi güneş tutulması sonrası solar retinopati gelişen 3 hastanın kliniği ve optik koherans tomografi (OKT) bulguları literatür eşliğinde tartışılacaktır. **BULGULAR:**Olgu 1: 29 yaşında kadın hasta güneş tutulmasını güneş gözlüğü ile izledikten 3-4 saat sonra santral skotom tarifleyerek tarafımıza başvurdu. Muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği her iki gözde 0,8 düzeyinde idi. Ön segment muayenesi doğaldı. Fundus muayenesinde her iki gözde foveada lezyon olduğu görüldü. OKT' de her iki gözde foveada elipsoid zonda bozulma ve tüm katmanları etkileyen hiperreflektif bir alan izlendi. Olgu 2: 11 yaşında erkek hasta tek gözü ile güneş tutulmasına baktıktan sonraki gün sol gözde görme bulanıklığı nedeniyle tarafımıza başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde tam, sol gözde 0.3 düzeyindeydi. Fundus muayenesinde sol gözde foveada değişiklik ve sarı bir lezyon mevcuttu. OKT'de foveada elipsoid zonda bozulma mevcuttu. Olgu3:14yaşındaerkek hastagüneştutulmasına baktıktan2-3saatsonrabaşlayangörmebulanıklığışikayetiilebaşvurdu.Eniyi düzeltilmişgörmekeskinliğisağgözde0,9solda0,5düzeyindeidi.OKT'desolgözdefoveadaelipsoidzondabozulmamevcuttu. Üç hastaya da 1mg/kg oral steroid, günde 3 kez topikal nepafenak tedavisi başlandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Solar retinopati retinanın dış katmanlarının tutulumu ile karakterizedir. Bu vaka serisi, güneş tutulmasını doğrudan izlemenin akut solar retinopati ile sonuçlanabileceğini göstermektedir. Bu konuda halkın yeterince bilgilendirilmesi önem arz etmektedir. Çoğu durumda değişiklikler geri dönüşümlüdür, ancak solar retinopati kalıcı görme bozukluğuna yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: güneş tutulması, optik koherans tomografi, solar retinopati

PS-36

Ön Kamaraya Göç Eden Dexametazon İmplantı

İrfan Akaray¹, Vuslat Gürlü²

¹Çankırı Devlet Hastanesi

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu olgu sunumunda, Irvine-Gass sendromu tanısı ile uygulanan intravitreal deksametazon implantın ön kamaraya geçtiği bir olgunun klinik bulguları, tedavi süreci ve ortaya çıkan komplikasyonları bildirilmiştir. **YÖNTEM:**Nükleus drop nedeni ile pars plana vitrektomi ve skleral fiksasyonlu sekonder intraoküler lens implantasyonu yapılmış 66 yaşındaki olguya izlem sürecinde Irvine-Gass sendromu tanısı kondu. Olguya intravitreal deksametazon implant uygulandı. Ancak uygulamadan 3 hafta sonra implantın ön kamaraya geçtiği tespit edildi ve kornea ödemi saptandı. Operasyonla deksametazon implantı ön kamaradan çıkarıldı. **BULGULAR:**Deksametazon implant uygulandıktan üç hafta sonra hasta sol görme azlığı ile başvurdu. Hastanın oftalmolojik muayenesinde sol görme 0.05 ve GİB 18 mmHg idi. Biomikroskopide, sol gözde kornea ödemi ve descement foldları tespit edildi, intraoküler lens santralize idi. Ancak, deksametazon implantın ön kamaraya geçtiği ve altta saat 4-6 arasına iridokorneal açıya yerleştiği görüldü. Funduskopik muayenede patoloji izlenmedi. OCT’de makula ödemi yoktu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Deksametazon implantın ön kamaraya geçişi nadir ancak olasıdır. Ön kamaraya geçiş için risk faktörleri; arka kapsülde defekti, ön vitrektomi veya pars plana vitrektomi uygulanmış olması, midriyazis, skleral fiksasyonlu veya iris fiksasyonlu GİL implantasyonu ve zonüller defekt varlığı olarak sayılabilir. Ayrıca, iridektomi yoluyla ön kamara geçmiş implant da bildirilmiştir. Bu tür olgularda, implantın ön kamaraya göç edebileceği akılda bulundurularak kar-zarar oranı göz önüne alınmalı ve alternatif tedavi şekilleri de düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Afaki, Dexametazon İmplantı, Ön Kamaraya Migrasyon,

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-37

Solar retinopati ve alfa lipoik asit

Alpaslan Koç¹, Saadet Gültekin Irgat², Fatih Özcura²

¹Doç. Dr. Mustafa Kalemli Tavşanlı Devlet Hastanesi

²Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kütahya

GİRİŞ VE AMAÇ:Güneş tutulmasına bağlı oluşan solar retinopati binlerce yıldır bilinmektedir. Oluşan retina hasarının retinadaki kimyasal değişikliklerin hücre ölümüne yol açtığı fotokimyasal bir olay sonucu olduğu düşünülmektedir. Solar retinopati gelişen olgularda bulanık görme, santral skotom ve görsel distorsiyon olabilmektedir. Biz bu olguda literatürde daha önce güneş tutulmasına bağlı retinopati de hiç kullanılmayan güçlü bir antioksidan molekül olan alfa lipoik asidin olumlu etkilerini paylaşmayı amaçladık.

YÖNTEM:Bu çalışma da 25 Ekim 2022 yılında meydana gelen güneş tutulmasına çıplak gözle bakan bir olgu ve tedavisinden bahsedilmektedir.

BULGULAR:Yirmi beş yaşında kadın olgu güneş tutulmasına tek göz (sağ) ile yaklaşık 15-20 saniye baktıktan 2 gün sonra bulanık görme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ göz 0,6, GİB'i 18 mm Hg, biyomikroskopik muayenesi doğal, fundus muayenesinde solar retinopati görünümü izlenmekteydi. Çekilen Optik koherans tomografi (OKT) görüntüsünde OKT'de elipsoid zon ve RPE bandının devamlılığı bozulmuşken iç retina katmanlarına doğru uzanan hiperekoik görünüm izlendi (Resim 1). Olguya kiloya 1 mg oral steroid tedavisi (3 gün sonrasında azaltılarak kesildi) ve 600 mg 1x1 alfa lipoik asit (30 gün) başlandı. Birinci ay kontrolünde olgunun sağ görme keskinliği tam, GİB'i 17 mm Hg, biyomikroskopik ve fundus muayenesi doğaldı. Çekilen OKT'de elipsoid zon ve RPE bandındaki bozulmanın düzeldiği ve iç retina katmanlarına uzanan lezyonun kaybolduğu görüldü (Resim 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Güçlü ve etkili bir antioksidan olan alfa lipoik asit E vitamini ve C vitamini gibi antioksidanlara göre daha çok serbest radikal türüne karşı etkili olmaktadır. Literatürde güneş tutulmasına bağlı oluşan retinopati tedavisinde daha önce hiç verilmeyen ve bizim olgumuzda hızlı bir görsel ve anatomik düzelme yapan alfa lipoik asidin bu tür olgularda kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Alfa lipoik asit, Güneş tutulması, Solar retinopati

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-38

Kan Transfüzyonu ve Gebelik Komplikasyonlarının Prematüre Retinopatisi Gelişimi Üzerindeki Etkileri

Kıvanç Güngör, Alper Mete, Sabit Kimyon

Gaziantep Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ: Kan transfüzyonu ve gebelik komplikasyonlarının prematüre retinopatisi gelişimi üzerindeki etkilerini araştırmaktır. **YÖNTEM:** Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları anabilim dalında PR taraması yapılan bebeklerin dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların kan transfüzyonu ihtiyacı, annede meydana gelen gebelik komplikasyonları not edildi ve PR gelişim durumuna göre analiz edildi. Verileri eksik olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. **BULGULAR:** 431 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Verileri eksik olan 79 hasta çıkarıldıktan sonra kalan 352 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların ortalama doğum haftası 31.9 ± 3.0 hafta, ortalama doğum ağırlığı 1759.2 ± 550.7 gramdı. Hastaların 186'sında herhangi bir evre PR mevcuttu. Kan transfüzyonu yapılan hastalarda PR gelişimi anlamlı olarak daha fazlaydı ($p < 0.001$). Kan transfüzyonu ihtiyacı olan bebeklerin doğum ağırlıkları ve doğum haftaları diğer bebeklere göre anlamlı olarak daha düşüktü (Sırasıyla doğum haftaları, 30.3 ± 2.8 , 32.7 ± 2.7 ; doğum kiloları, 1445.3 ± 458.2 , 1932.1 ± 520.8 ; her ikisi için $p < 0.001$). PR gelişimi ile gestasyonel diyabet ($p = 0.766$), preeklampsi ($p = 0.131$), amniyosentez işlemi ($p = 0.323$) ve gebelikte sigara kullanımı ($p = 0.339$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Çalışmamızda kan transfüzyonu ihtiyacı olan hastalarda PR gelişim oranı istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur. Bu durum kan transfüzyonu gerek duyulan hastaların genel durumlarının diğerlerine göre daha kötü olmasına ve çalışmamızdaki verilerde görüldüğü üzere kan transfüzyonu ihtiyacı olan hastaların doğum haftaları ve doğum kilolarının diğerlerine göre daha düşük olmasına bağlanabilir. Çalışmamızda PR ile gestasyonel diyabet, preeklampsi, amniyosentez ve gebelikte sigara kullanımı arasında anlamlı bir ilişki bulunamadı.

Anahtar Kelimeler: Kan transfüzyonu, Prematüre Retinopatisi, Gebelik Komplikasyonları

TOD 44. Kış Sempozyumu

27-29 Ocak 2023

Sheraton Otel, Bursa

Op. Dr. Nevzat İspir Anısına

OFTALMOLOJİDE LAZER UYGULAMALARI

PS-39

Karotikokavernöz Fistül: Klinik ve Görüntüleme Bulguları ile Olgu Sunumu

Fatma Tuğba Bulanık, Ömer Berk Bulanık

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları, Trabzon

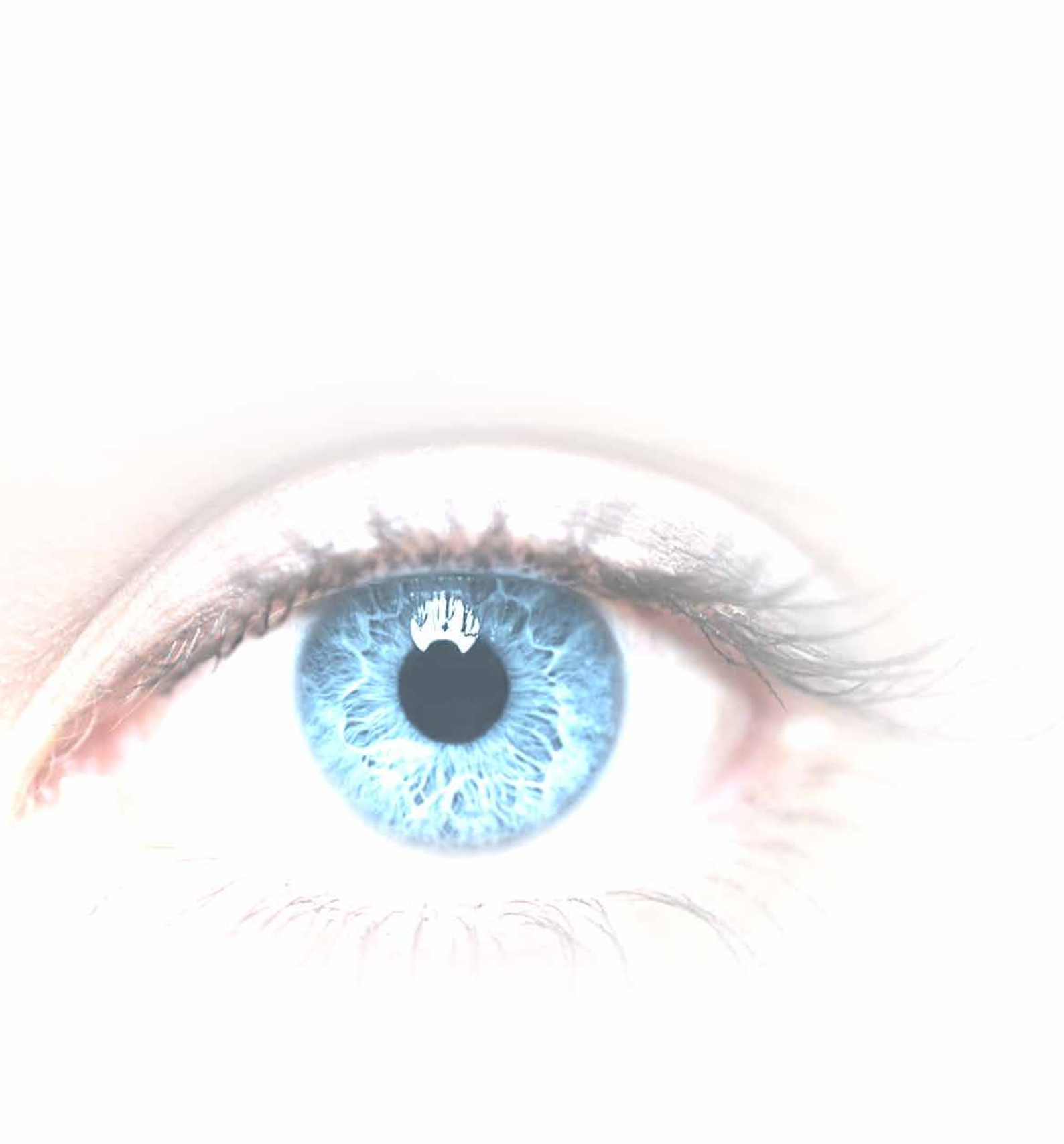
GİRİŞ VE AMAÇ:Karotiko-kavernöz fistül (KKF) internal veya eksternal karotis arterle kavernöz sinüsün anormal bağlantı oluşturması sonucu meydana gelir.Travma sonrası oluşabildiği gibi spontan geliştiği de gösterilmiştir. Gözde ağrı, kemozis, pulsatil proptozis, gözde/kafada üfürüm, görme bozukluğu, çift görme, göz içi basıncı (GİB) artışı, keratopati gibi belirtileri vardır. Bu çalışmada sol gözde şişlik, kanlanma ve ağrı şikayeti ile gelen bir olgudaki klinik ve görüntüleme bulguları sunulmaktadır.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:54 yaş kadın hasta kliniğimize 3 aydır olan baş ağrısı, sol gözde kızarıklık ve ağrı şikayeti ile başvurdu.Bilinen hastalığı,düzenli kullandığı ilacı ve travma öyküsü olmayan hastanın görme keskinlikleri tashihsiz tam, göz içi basınçları sağda 17mm Hg, solda 23 mmHg idi.Sağda ön segment doğal olup, solda belirgin propitozis, konjonktiva damarlarında tortuosite artışı mevcuttu.Fundus bilateral doğal görünümde idi. Unilateral propitozis nedenlerini (orbita selluliti,orbital inflamatuvar hastalık, orbital ven trombozu, arterio-venöz anevrizma, orbitada tümör-hemoraji-amfizem) ayırd etmek amacıyla orbita MR ve DSA istendi. MR sonucu anlamlı değildi. DSA da sol kavernöz sinüsle ilişkili ve süperior oftalmik vende reflüye neden olan Barrow tip B KKF saptandı. Nöroradyoloji önerisiyle karotis masajı ve 3 ay takip, sonrasında gerekirse endovasküler fistül kapatılması önerildi.1 ay sonraki kontrolde masaj ile ağrıda azalma mevcuttu.Muayenesinde propitozisi ve konjonktival hiperemisi azalmış, sol gözde görme seviyesi 0,1, GİB 20 mmHg, yaygın retinal hemorajiler, optik disk ve makula ödemi mevcuttu. Sol santral retinal ven oklüzyonu geliştiği görüldü. Nöroradyoloji tarafından gelişebilecek ek oküler ve serebral komplikasyonları önlemek amacıyla endovasküler balon kullanılarak fistülün kapatılması planlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:KKF genellikle hayati tehdit oluşturmamasına rağmen göz en çok etkilenen organdır. Fistülün yerleşim yerine, akım hızına ve komplikasyon varlığına göre tedavisi belirlenir.

Anahtar Kelimeler: karotiko kavernöz fistül, propitozis, glokom, DSA

www.todnet.org

SEMPOZYUM BİLİMSEL YAZIŞMA ADRESİ
TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ
Avrupa Konutları Kale, Maltepe Mah.
Yedikule Çırpıcı Yolu Sk.9. Blok No:2 Kat:1 Ofis:1
Zeytinburnu - İstanbul
Tel: 0212 801 44 36
Faks: 0212 801 44 38
E-posta: genelmerkez@todnet.org

ORGANİZASYON SEKRETARYASI
TOPKON KONGRE VE ETKİNLİK
HİZMETLERİ
Zühtüpaşa Mah. Rıfatbey Sok. No:24
34724 Kalamış-Kadıköy-İstanbul
Tel: 0216 330 90 20
Faks: 0216 330 90 05
E-posta: todnet@topkon.com